

Maš tednik

KROJ

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

4. leto / številka 49

V Celovcu, dne 4. decembra 1952

Cena 1 šiling

Mohorjeve knjige med nami

To je bil nekaj praznik na naših vaseh, ko so gospod s prižnice oznanili, da so došle Mohorjeve knjige iz Celovca. Že na poti domov je oče skrivaj prelistal koledarski imenik udov, iskajoč svoje lastno ime. Razveselil se je, ko se je bral sredi velike družine mohorjanov, raztresenih po vsej domovini in še po vseh celinah sveta. Sledili so večeri tihega branja v družini, mnogokrat celo glasnega prebiranja knjig v družinskem krogu. Mesece dolgo si lahko zrl Mohorjeve na polici, da so bile vedno pri roki. Koledar pa je služil še za pomembne dogodke in je bil pravcata letna knjiga. Starejši med nami vedo povedati o navdušenju nad Mohorjevimi povestmi, tako nad Miklovo Zalo, Tičji brez gnezda i. dr. Bila je to svojstvena, notranja vez Mohorjeve družbe in njenih mohorjanov, knjige pa vzorna ljudska visoka šola na razdaljo.

Izza petih let spet prihajajo Mohorjeve med nas. Njihovo število in tudi njihova vsebina se od leta do leta stopnjuje. To je nedvomno velik, izredno velik kulturni dogodek, o katerem bi pred petnajstletjem nihče ne upal niti sanjati. Ravno po Mohorjevih knjigah postaja Celovec spet naš kulturni center, spet žarišče avtohtone, domače kulture. Smelo bi lahko rekli: Mohorjevo je ena najvažnejših zlatih nitk, ki vežejo stoletje pred nami z našimi desetletji. Veliko, zelo veliko se je medtem spremenilo v velikem in tudi našem domačem svetu, doživeli smo prevrate na političnem, gospodarskem in tudi kulturnem področju. Marsikdo se je predal utvari, da tudi on spada med revolucionarje in naprednike, še več pa jih je v presledku let spregledalo in spoznalo, da velja za našo vsesplošno duševno in gospodarsko dobrobit samo in izključno samo čisti katoliški idealizem kot res soliden in trajen fundament. Brez njega ni ne kulturnega in ne socialnega napredka. Mohorjeva knjiga je kot nekoč tudi danes glasnik zdravega našega razvoja. Prebolela je dobo, ko se je ob njo obregoval raznarodovalni liberalizem in stoji danes ob njegovem grobu. Prebila bo tudi leta modernega materializma, ki bi rad našel daljvelj delo svojega obnemoglega očeta.

Pri urejevanju vsakoletnega 'koledarja' in posebno še lanskega in letošnjega se dogaja, kar bi ta ali oni bralec hotel iznesti kot svojo kritiko, češ da je premalo domač, krajeven. Danes pa je slov. kulturno življenje, ki se zgrinja okoli svojega božjega Vzornika, tako silno in vedro, da se ne da več dobro zajeti v okviru meja ene same države. Katoliška prosveta med Slovenci ne pozna več meja, ne oceanov in mi smo eden, četudi ne najzadnji njen člen. In prav je tako, ker bi nas v ozki naši domačiji osamele dušilo ozračje dima s korejske fronte, sodobnih političnih sodnijskih obravnjav in plitvega trenja za rente in pokojnine. Morda bi nas zadušilo.

„Deseti brat“ bodi knjiga krepke domače slovenske besede. Jurčič ga je zajel sredi sočnega dolenskega življenja in položil vanj največ rodoljubja. V času atomske bombe in motorne kosilnice bo za nas vse dobrot, če si odrežemo kos čistiljivega domačega kruha, ki diši po njah in gozdu in po nepokvarjenem našem človeku.

Lik mučeniškega dekleta — svetnice Marije Goretti — se visoko dviga v času, ki tako rad tepta, kar je na tem svetu najlepše in najsvetejše. Čudno! Spet je še napol otrok, tako nedolžen in preprost, ki s svojim pretresljivim vzgledom pokaže na nadčasovno resnico božje zapovedi, ob kateri tonejo posamezniki, usihajo družine in umirajo narodi.

Pesniška zbirka Milke Hartmanove posrečeno dopolnjuje in dokazuje, kod je tudi še lepote in zdravja. Mi pa tako radi z rahlim pomilovanjem prezremo ves ta kras

Sporazum med sosedi - temelj miru

Danes je že jasno, da bo mogoče ohraniti mir le tako in takrat, ako bo Zapad mogel pokazati na svojo vojaško in gospodarsko moč. To moč pa bo mogoče učinkovito doseči tudi samo tako in takrat, ako bodo vsaj vse večje države Zapada živele med seboj kot dobre sosede. Saj je ravno spor med državami Zapada cilj komunistične politike, kakor je popolnoma jasno napisal sam Stalin pred zadnjim komunističnim kongresom v Moskvi.

Zato poizkušajo zlasti Združene države odpraviti vse sporne točke v Zapadni Evropi. To je bila politika Trumanove vlade in bo v še večji meri politika nove ameriške vlade, ko bo prevzel predsedstvo Dwight Eisenhower.

Na enotnost Zapada vpliva v največji meri zaupanje med Francijo in Nemčijo. Vsak spor med tema dvema državama slabi enotnost vsega zapadnega sveta. Zato so tudi vsi s tako veliko pozornostjo zasledovali potek nedeljskih volitev v Posarju. To je sicer dežela, ki je po površini komaj ena četrtnina Koroške, ima pa vsaj še enkrat toliko prebivalcev kakor Koroška, njeno naravno bogastvo (železo in premog) pa je skoraj neprecenljivo. Prebivalci te pokrajine so Nemci, vendar pa s tem še ni rečeno, da so tudi „rajhovci“. Po končani vojni je bilo to ozemlje gospodarsko priključeno Franciji, politično pa je bilo precej samostojno. Predsednik posarske vlade v Saarbrücken-u je predsednik krščansko-socialne stranke Johannes Hoffmann.

Volitve v Posarju

Za zadnjo nedeljo so bile napovedane volitve v posarski deželni zbor. Smele so pa kandidirati le one stranke, ki niso za priključitev Posarja k Nemčiji. Zato je zapadno-nemški državni zbor pozval volivce v Posarju, naj ne gredo na volitve ali pa naj oddajo neveljavne glasovnice. — Francoska vlada pa je nekaj dni pred volitvami obljubila Posarju veliko gospodarsko samostojnost.

Izid volitev je pokazal, da so posarski volivci pravilno razumeli sedanje politične

Indijski predlog sprejet

V političnem odseku Združenih narodov v New Yorku so razpravljali o dveh predlogih, ki naj bi bila podlaga za sklenitev premirja na Koreji. Bil je to predlog indijskega zastopnika Menona in pa predlog sovjetskega zastopnika Višinskega.

Indijski predlog predvideva, da se morejo korejski ujetniki sami izjaviti (ravno tako pa tudi vojaki Združenih narodov v komunističnem ujetništvu), če želijo povratek v domačo deželo ali ne. Sovjetski predlog pa predvideva, da je treba vse ujetnike vrniti, če treba tudi s silo.

Pred glasovanjem je še enkrat pozval Menon komunistično Kitajsko, naj sprejme indijski predlog. Višinski pa je nato izredno ostro napadel Menona in njegov predlog, ki samo podaljšuje vojno klanje.

Pri glasovanju je bil nato najprej spre-

okoli nas in se rajši poglabimo v študij cen in političnega razvoja. Tudi to je potrebno, res. Pa da bi bilo vse življenje samo plača, cena in politika? Samo eno teh prišrčnih pesmic vzameš in jo prebereš, čutiš utrip še lastnega srca, ki bi rado ven iz oklepa cenikov, tržnih in političnih poročil in bi rado zadihalo svežino naših dolin, lepoto naše domovine in še vrisk nesklajene domače ljubezni. Da je knjižica delo prve naše pesnice in da jo je okusno ilustriral naš umetnik-slikar, beležimo samo mimogrede kot kulturni dogodek edinstvenega značaja.

razmere v svetu in še posebej v Zapadni Evropi. Niso poslušali — saj v večini ne — nasveta nemške vlade, ampak so se izjavili za pravo evropsko ureditev svoje dežele in s tem tudi vse Zapadne Evrope.

Od 621.948 volivcev jih je volilo 579.221, torej 93 odst., kar pomeni, da je bilo zanimanje za volitve izredno veliko. Od odanih glasov je bilo neveljavnih 24 odst, torej manj kakor ena četrtnina. Veljavnih glasov je bilo 437.328 ali 76 odst. Posamezne stranke pa so dobile:

Krščanska ljudska stranka 239.383 ali 55 odst., socialisti 141.855 ali 33 odst. in komunisti 41.346 ali 9 odst. Samo 14.344 glasov ali 3 odst. je dobila na novo dovoljena nemška stranka. Od skupno 50 poslancev v deželnem zboru dobi krščanska ljudska stranka 29, socialisti 17 in komunisti 3.

Za evropsko zvezo

Francoski zunanji minister Schuman je po volitvah izjavil, da je izid volitev v Posarju zelo razveseljiv in da se je tri četrtnine prebivalstva izreklo za evropeizacijo Posarja. Sedaj bodo tudi lažji in uspešnejši razgovori z Nemčijo. Francoski zunanji minister je tudi za to, naj bi v ljudskem glasovanju prebivalci Posarja povedali, ali so za priključitev k Nemčiji ali pa za evropeizacijo Posarja. Ta dežela pa odslej ne bo več ovira za sporazum med Nemčijo in Francijo, ampak bo zagotovilo pravega miru.

Gotovo bo izid volitev v Posarju vplival tudi na zapadno-nemški državni zbor v Bonnu, kjer je na dnevnem redu sprejem pogodbe med zavezniki in med Zapadno Nemčijo ter pogodbe o evropski obrambni skupnosti. Verjetnost, da bosta obe ti dve pogodbi sprejeti s precejšnjo večino še pred božičnimi prazniki, je danes večja kakor pa je bila pred volitvami v Posarju. Proti pogodbam se sicer borijo nemški socialisti, verjetno pa brez uspeha. Sprejem teh dveh pogodb bo prinesel predvsem večjo samostojnost in tudi večji vpliv Zapadne Nemčije, istočasno pa bo to pripomoglo do polit. in vojaške okrepitve Zap. Evrope.

Nova ameriška vlada

Novi ameriški predsednik Eisenhower, ki prevzame vladne posle 20. januarja 1953, je že imenoval vse ministre nove vlade. Ti bodo vse pripravili za prevzem vlad. poslov.

Novi ministri so: John Foster Dulles (zunanji minister), Charles Erwin Wilson (voj-ska), George M. Humphrey (finance), Douglas McKay (notranji minister), Herbert Brownell (pravosodje).

Še bi morali govoriti o ostalih doplačilnih knjigah, ki se čisto uvrščajo v moderno Mohorjevo knjižnico. Zastostuje naj, da se mora ob vsem tem bogastvu duha in kulture vzradostiti sleherni rodoljub, ki hoče upravičeno nositi ta visoki naslov. Mi okoli Narodnega sveta koroških Slovencev in „Našega tednika“, stvarno in brezstrastno ugotavljamo, da je letošnji knjižni dar Mohorjeve družbe v Celovcu bistven doprinos k izgradnji naše pristne slovenske kulture in za nas vse božično darilo, ki nas vse širrom brezmejnje naše domovine družijo v eno samo, pravo slovensko družino.

Damsko perilo v nedosežni izbiri od najnavadnejše do najboljše kvalitete
Mako-garniture od . . . \$ 39.20
Spodnja krila s čipkami od . . . \$ 32.—
Nočne srajce, podložene od \$ 105.—
Berger-Elastisana

Grüner

CELOVEC-KLAGENFURT - BURGASSE

KRATKE VESTI

Katoliški škofje v Združenih državah so v posebnem pastirskem pismu pozvali amer. katoličane, naj molijo za preganjane katoličane v komunističnih deželah, kjer sta v ječi dva kardinala, 130 škofov, na tisoče duhovnikov ter milijoni vernikov.

Zveza izdajateljev avstrijskih časopisov je na svoji izredni seji sklenila, da ne more sprejeti predloga avstrijskih papirnic po zvišanju cen rotacijskega časopisnega papirja za 10.4 odstotkov.

V Manilo, v glavno mesto Filipinov, je prispelo avstrijsko zastopstvo zaradi sklenitve trgovske pogodbe. Iz Manile bodo avstrijski zastopniki odpotovali po istem postu v Indonezijo in Tajsko.

Ameriška uvozna in izvozna banka je dovolila Avstriji osemnajstmesečni kredit v višini 6 milijonov dolarjev po 2.75 odst. za nakup ameriškega bombaža za avstrijsko tekstilno industrijo.

Letošnja žetev pšenice, ječmena in ovsa je bila v Avstriji največja po končani svetovni vojni, povprečni hektarski pridelki pa so bili najboljši, kolikor so jih doslej imeli v Avstriji.

V Grčiji so zaprli voditelja grškega komunističnega pokreta, Nikolasa Ploumbidesa, ki se je skrival skozi osem let.

Blizu Marseille-a na južnem Francoskem je umrla v starosti 79 let bivša italijanska kraljica Helena, žena zadnjega italijanskega kralja Viktorja Emanuela III. Umrla kraljica se je poročila kot črnogorska princesinja Jelena na italijanski dvor; po rodu je bila torej Srbinja.

Madžarska vlada je pozvala jugoslovanskega odpravnika poslov v Budimpešti, da v 24 urah zapusti deželo, ker je postalo „jugoslovansko poslaništvo v Budimpešti središče vohunov“. Nato je pozvala jugoslovanska vlada madžarskega zastopnika v Beogradu, da tudi v 24 urah zapusti Jugoslavijo.

Britanska poslanska zbornica je s 305 glasovi proti 269 glasovom sprejela zakon o razdržavljenju jeklarske industrije. Tudi 21 socialističnih poslancev je glasovalo za zakon, da postane jeklarska industrija spet zasebna last.

Zapadno-nemški minister za gospodarstvo, prof. Lud. Erhard, je po svojem povratku iz Amerike izjavil, da more rešiti Evropo iz grozeče gospodarske zmede samo zveza združenih evropskih držav.

Na Finskem sta odstopila dva socialistična ministra, ker so ju obdolžili nepravilnega postopanja z državnim denarjem, katerega sta po teh vesteh uporabila deloma za strankarske namene.

Britanski ministrski predsednik Winston Churchill je praznoval te dni 78-letnico svojega rojstva.

V Stockholmu na Švedskem je umrl v starosti 87 let svetovno znani raziskovalec osrednje Azije, Sven Hedin.

V Frankfurtu v Nemčiji so odkrili carinski uradniki veliko tihotapsko skladišče, v katerem so našli 13.000 kg kave in 18.000 parov nezacarinjenih nylon-nogavic.

Pri požaru, ki je uničil velik del umobolnice v Huntingtonu v zapadni Virginiji v Združenih državah, je zgorelo 15 bolnic, ki jih niso mogli pravočasno rešiti.

Pri mestu Tacoma v Združenih državah je treščilo na tla prevozno letalo, v katerem je bilo 39 potnikov, ki so se vračali iz Alaske. Od teh sta ostala pri življenju dva vojaka in osemletni fant, 36 potnikov pa je mrtvih.

Potresna opazovalnica v Trstu je zaznamovala močan potres v oddaljenosti 8500 km, verjetno na sibirskem polotoku Kamčatki, kjer je bil močan potres tudi začetkom meseca novembra.

Na Alaski v Združenih državah se je ponesrečilo letalo s 52 potniki, ki so bili ob nesreči vsi ubiti.

Politični teden

Po svetu . . .

Pri organizaciji združenih narodov v New Yorku na njeni glavni skupščini še vedno ne morejo naprej od vprašanja vrnitve vojnih ujetnikov na Koreji. Sovjeti in z njimi komunistične države zahtevajo, da mora poveljstvo Združenih narodov na Koreji te ujetnike (gre se za približno 100.000 mladih ljudi) brezpogojno izročiti Severo-korejcem in komunistični Kitajski. Vsi ostali narodi pa se takemu postopanju upirajo, ker vedo, kaj take ujetnike v komunističnih državah čaka.

O korejskih ujetnikih

Zato so skoraj vsi z veseljem pozdravili indijski kompromisni predlog. Tega prvotno ni sprejel zastopnik Združenih držav. Ko pa je nato indijski zastopnik svoj predlog deloma prilagodil ameriškim željam, se je nenadoma oglasil sovjetski zastopnik Andrej Višinski in je izjavil: „Ta predlog je nezadovoljiv in zato za nas nesprejemljiv!“

Nikdo ni pričakoval, da bo sovjetski zastopnik tako osorno zavrnil indijski predlog. Na splošno so celo pričakovali, da bo ta predlog v glavnih točkah sprejemljiv tudi za Sovjetsko zvezo. S svojo odklonitvijo se je zameril sovjetski zastopnik predvsem Indijcem, ki so doslej poizkušali prijateljsko posredovati med Sovjetsko zvezo in med zapadnimi velesilami, kadar se je šlo za azijska vprašanja. Gotovo pa bodo to zavrnitev poizkušali izrabiti še naprej in ni gotovo, kako bo ta zavrnitev vplivala na milijone in milijone azijskega prebivalstva.

Sedaj se bodo o indijskem predlogu posvetovali na glavni skupščini združenih narodov, kjer bo ta predlog v spremenjeni obliki verjetno tudi sprejet, toda proti glasovom Sovjetske zveze in njenih podložniških držav.

Smrtne obsodbe

V Pragi je bil končan proces proti „izdajalcem in vohunom“ z razglasitvijo obsodbe. Od 14 obtoženih jih je bilo 11 obsojenih na smrt, trije pa na dosmrtno ječo. Na smrt sta bila med drugimi obsojena tudi bivši glavni tajnik komunistične stranke na Češkem, Rudolf Slansky in pa bivši zunanji minister Vladimír Clementis. Zakaj je bil pravzaprav ta proces v Pragi prirejen, še ni popolnoma jasno. Verjetno morajo med drugimi najti „krivca“ za gospodarske neuspehe komunističnega režima. Vsi obtoženi in obsojeni so namreč med drugim tudi priznali, da so sabotirali gospodarske načrte. Razen tega je bilo treba pokazati tudi vsem sedanjam komunističnim oblastnikom, da njihova mesta niso nikdar trdna in da morajo biti zato vedno znova pokorni in poslušni svojemu osrednjemu komunističnemu vodstvu, to pa je v Kremlju. Kako daleč pa more ponižati komunizem človeško dostojanstvo, kažejo pisma in prošnje žen ter otrok obtožencev. Te žene in otroci zahtevajo smrt za svoje može in svoje očete, ki jih označujejo z najpodlejšimi imeni.

V Prednji Aziji

V Bagdadu v Iraku so se nemiri razmehroma hitro končali in ni prišlo tako daleč kakor je prišlo v Perziji. Sovraštvo do tujcev je bilo povod teh nemirov, ki pa so prenehali, ko je bila vzpostavljena tudi v tej deželi vojaška diktatura. Seveda bo moral novi ministerski predsednik vsaj nekaj svojih obljub izvesti, ako bo hotel zadovoljiti zahteve množic. V Iraku je po posebni pogodbi urejeno tako, da ima polovico dobička od prodaje petroleja državna blagajna, drugo polovico pa iraška petrolejska družba, ki je v rokah Angležev. Nacionalisti pa zahtevajo, da mora dobiti država večji del dobička. Verjetno bodo morali pristati Angleži na nova pogajanja in bodo morali z novo pogodbo nadomestiti sedanjo. Nova pogodba pa bo dajala več pravic in tudi več dobička domačinom.

. . . in pri nas v Avstriji

Že v zadnji številki „Našega tednika“ smo omenili, da je po poročilih notranjega ministrstva sovjetski poveljnik v Dunajskem novem mestu prepovedal vsa volilna zborovanja volilne skupine VdU, ker ta skupina v sovjetskem območju Avstrije ni priznana. Proti temu odloku je protestirala vlada, nato pa še parlament. Na vse to pa je izdala sovjetska obveščevalna služba posebno pismo na notranjega ministra Helmerja, v katerem je rečeno, da so podatki,

ki jih je notranji minister Helmer dal avstrijskemu parlamentu o postopanju poveljnika v Dunajskem novem mestu, gola izmišljotina in obrekovanje. Kaj pa je res, se bo izkazalo, ko bo poskušala volilna skupnost VdU prirediti prvo volilno zborovanje v sovjetskem območju Avstrije.

Medtem pa glavne avstrijske stranke ponovno izjavljajo, da so za pošteno volilno borbo, ki naj se ne prične pred praznikom sv. Treh kraljev. Vzrok temu pa najbrž ni to, kar navajajo, ampak kaj drugega. Zastopniki obeh glavnih strank namreč trdijo, da ne želijo dolgega volilnega boja, ker bi to zlasti med božičnimi in novoletnimi prazniki škodovalo avstrijskemu gospodarstvu. Da ni bilo mogoče priti pravočasno do urejenega državnega proračuna, to ni škodljivo za avstrijsko gospodarstvo, sedaj pa so vsi kar naenkrat tako v skrbeh, kako bo s tem gospodarstvom. Vzrok pa bo verjetno v tem, da volilna propaganda ni poceni in da morajo imeti denar pripravljen za glavno propagando v zadnjem mesecu pred volitvami. Razen tega je treba za volitve tudi mnogo priprav, ki jih stranke poleg volilnega boja ne zmorejo. Treba je iskati primernih kandidatov, treba je dopovedati nekaterim kandidatom, da ne morejo biti vsi poslanci in nato je treba spet iskati vrstni

red kandidatov. Vsak bi hotel biti namreč na takem mestu, kjer je še precejšnja verjetnost, da bo izvoljen. Za vse to pa je treba časa, ko je ves strankarski aparat zaposlen in že samo zato ni mogoče začeti z volilnimi shodi. Tudi bi se volivci utrudili, ako bi jih kar tri mesece pozivali na shode. To je mogoče v kaki avtoritarni državi, ko naročijo — in volivci že pridejo, radi ali neradi. V demokratičnih razmerah pa bi bila nevarnost, da bi ravno tiste tedne pred volitvami volivci ne prišli več na shode.

Medtem pa gre tudi brez strank avstrijsko gospodarstvo naprej in kakor kaže povpraševanje v inozemstvu po avstrijskem šilingu, ocenjajo zaenkrat to gospodarstvo še dosti dobro. Mogoče je tudi to posledica politike finančnega ministra, ki je zahteval uravnovešen proračun in ni dovolil razmetavanja državnega denarja.

Pred volitvami je treba volivcem z dejanji ali pa vsaj z obljubami dokazati veliko skrb za nje. Zato moramo vzeti vse obljube ministrov katerekoli skupine s precejšnjim nezaupanjem. Vedno se je treba bati, da bi ministri po volitvah na te obljube pozabili. Tako je minister za socialno skrbstvo, Maisel, obljubil te dni, da bo izposloval zavarovanje za slučaj brezposelnosti tudi vsem kmečkim delavcem. Pravilno bi bilo, da bi

Governer Frank Lausche

Ko je šla republikanska zmaga dne 4. novembra letos kakor velik val po vseh državah Združenih držav, smo mogli z velikim veseljem in zadoščenjem ugotoviti, da je skoraj edini od demokratiških governerjev premagal to poplavo dosedanjih governer države Ohio, Frank J. Lausche. Medtem ko so ostali demokratiški kandidati za governerje ameriških držav večinoma morali odstopiti svoja mesta republikanskim kandidatom, je zmagal kandidat Lausche z velikansko večino 300.000 glasov in to proti najpopularnejšemu republikancu, Charlesu Taftu, bratu ohijskega senatorja Roberta Tafta.

To je bila največja Lauschetova zmaga in to v državi, kjer je bila ob teh volitvah tudi največja republikanska zmaga iz leta 1928.

Governer Frank J. Lausche je izvoljen za governerja v državi Ohio že četrty, kar je nekaj nezaslišanega v politični zgodovini Združenih držav.

Kako je bilo kaj takega mogoče? Samo zato, ker se je izkazal Lausche v pretekli dobi kot odličen v upravljanju državnih poslov države Ohio, ki ima osem milijonov prebivalcev, torej za en milijon več kakor Avstrija. Ljudstvo te države ceni svojega governerja zato, ker ga dičijo vse one lastnosti, ki morajo biti lastnosti voditelja, v čigar roke polaga ljudstvo svoje zaupanje in svojo usodo: pravičnost, neodvisnost in odlična sposobnost.

Governer Lausche je posvetil ves čas svojega governerstva državi Ohio, posebej še Clevelandu in okolici. Vedno je visoko spoštoval načela samouprave, to je pravico ljudstva, da razpolaga z javnim denarjem. Čim bližja je namreč vlada ljudstvu, tem bolj varčno in skrbno bo ljudstvo razpolagalo s svojim denarjem. Zato pa je tudi država Ohio zaključila svoje računsko leto z znatnim previškom 13 milijonov dolarjev, medtem ko je 27 drugih držav imelo primanjkljaj.

Ponosni smo lahko vsi Slovenci in posebej tudi koroški Slovenci na ponovno zmago governerja Lauscheta, ki ni nikdar po-

zabil, da je Slovenec. Ponosni smo lahko na njegovo delo zlasti tudi mi koroški Slovenci, za katere je governer Lausche vedno in ob vsaki priliki pokazal svoje resnično zanimanje in ljubezen. Zato pa tudi koroški Slovenci governerju Lauschetu prav iskreno

čestitamo k ponovni izvolitvi ter mu v njegovem delu želimo čim več uspehov.

Čisto na kratko opišimo še dosedanje življenjsko pot governerja Lauscheta. Njegov oče je prišel v Ameriko iz Velikih Lašč na Dolenjskem in sin France se je rodil v slov. naselbini v Clevelandu, 14. 11. 1895. leta. Leta 1920 je naredil odvetniški izpit, leta 1928 se je poročil, leta 1932 je bil imenovan za mestnega sodnika, leta 1941 je bil izvoljen za župana mesta Clevelanda. Leta 1944 je prvič kandidiral za governerja, ponovno je bil izvoljen leta 1948 in leta 1950.

Še eno značilnost moramo ponovno poudariti: Governer Lausche se je vedno in povsod pokazal tudi kot zavednega sina svoje slovenske matere in se ni nikdar sramoval svoje slovenske materine govornice.

Nadžkof Stepinac — kardinal

Iz Vatikanskega mesta poročajo, da je sklical papež Pij XII. za dan 12. januarja 1953 konsistorij, na katerem bo imenovan 24 visokih cerkvenih dostojanstvenikov za kardinale. Med temi je po državljanstvu 11 Italijanov, dva Francoza, dva Španca, en Braziljanec, en Ekvadorec, en Irek, en Jugoslovan, en Poljak, en Amerikanec (USA), en Kanadčan, en Kolumbijec in en Nemec.

Znana so že tudi imena novih kardinalov. Poljak, ki bo postal kardinal, je nadškof v Varšavi, dr. Stefan Wyszyński. Jugoslovan, ki bo postal kardinal, pa je Hrvat, nadškof v Zagrebu, dr. Alojzij Stepinac. Ta je bil obsojen leta 1946 zaradi „veleizdaje“ na 16 let ječe, pozneje pa je bil izpuščen, vendar pa mu je bil kot kraj bivanja določen njegov rojstni kraj.

Od Nemcev bo imenovan za kardinala nadškof v Münchenu in Freisingu dr. Josef Wendel; od Amerikancev pa nadškof v Los Angeles-u dr. Francis McIntyre.

Najvišje število vseh kardinalov je 70, sedaj je samo 46 kardinalov, od katerih jih je 16 Italijanov. Po novem imenovanju dne 12. januarja bi bilo od 70 kardinalov 27 Italijanov.

Razen tega je imenoval papež Pij XII. za glavnega tajnika kongregacije za izvanredne cerkvene zadeve v vatikanskem državnem tajništvu Domenika Tardinija. Za glavnega tajnika državnega tajništva pa je bil imenovan Giovanni B. Montini. To mesto je do leta 1944 upravljal kardinal Maglione, po njegovi smrti pa papež sam.

bilo to na pravičen način že davnaj izvedeno. Kakor bi bilo tudi pravilno, da bi veljala odredba o družinskih dokladah tudi za kmečke delavce in kmečke družine.

V zvezi z družinskimi dokladi pa zahtevajo zastopniki OeVP, da je treba namesto sedanjih dokladov za otroke uzakoniti prave družinske doklade, ker je samo družina s številnimi otroki tista, ki z novimi delavnimi silami skrbi za možnost starostnega, bolezenskega in brezposelnega zavarovanja. Gotovo moramo ta predlog vsaj podpisati in zagovarjati, toda ne samo sedaj v predvolilnem času, ampak tudi po volitvah.

Poročali smo že, da bodo poleg volitev v državni zbor dne 22. februarja 1953 tudi volitve v deželne zборе. Sedaj sta sklenili občinska odbora v Beljaku in Celovcu, da naj bi bile istočasne volitve tudi v občinski mestni svet v Celovcu in v Beljaku.

V Združenih državah se mudi zunanji minister dr. Karl Gruber in čaka, kdaj pride pred Združenimi narodi na vrsto razprava o avstrijskem vprašanju. Ker pa je sedaj še na dnevnem redu korejsko vprašanje in pa severno-afriško vprašanje, še ni gotovo, kdaj bo na dnevnem redu avstrijsko vprašanje. Računajo pa, da se bo zgodilo to vse kakor še pred novim letom, četudi računajo z možnostjo, da bi bila glavna skupščina Združenih narodov odgodena in preložena na drugo polovico meseca februarja 1953.

Medtem pa se je avstrijski zunanji minister posvetoval že z bodočim ameriškim zunanjim ministrom John Foster Dullesom, ki je pokazal za avstrijske zadeve precej zanimanja.

VdU ugotavlja število Slovencev

Glasilu VdU „Die neue Front“ piše v št. 48, z dne 29. novembra v članku na 2. strani —sicer zelo tendenciozno— o slovenskih skupinah na Koroškem in ugotavlja:

„Na Koroškem so 4 slovenske skupine. Prve tri (Krščanska ljudska stranka, Demokratična fronta in kominformistična skupina) imajo 20 odst. Slovencev na Koroškem, četrta skupina Slovencev, ki šteje 80 odst., je pri ostalih treh avstrijskih strankah (OeVP, SPOe in VdU).“

Pri volitvah leta 1949 sta dobili Krščanska ljudska stranka in Demokratična fronta 6694 glasov. Ako damo komunistični stranki samo 306 slovenskih glasov, je to skupaj 7000 slovenskih glasov. To naj bi bilo po ugotovitvi zgornjega članka v „Neue Front“ šele 20 odst. volivcev. Ostalih 80 odstotkov šteje torej 28.000 volivcev. Skupno bi torej bilo na Koroškem 7000 in 28.000 slovenskih volivcev, torej 35.000. To vse po ugotovitvi „Neue Front“, ki prav gotovo ne pretirava, ampak nasprotno število Slovencev vedno zmanjšuje. Ako je število slovenskih volivcev bilo torej na Koroškem 35.000, moremo izračunati, koliko je bilo in koliko je po ugotovitvah VdU glasila na Koroškem Slovencev. Približno 70.000.

Ne rečemo, da se s to številko popolnoma strinjamo, vendar pa moramo reči, da smo tega priznanja veseli.

Izseljenci in zdravniška oskrba

Večkrat prihajajo k nam izseljenci in vprašujejo, ali imajo pravico do brezplačne zdravniške oskrbe. Na to vprašanje moramo odgovoriti tle:

Do brezplačne zdravniške oskrbe imajo po § 4. zakona o preskrbi žrtev vojne in nacizma (Opferfürsorgegesetz) pravico samo tisti, ki se morejo izkazati z uradnim potrdilom (Amtsbescheinigung). Izseljenci sami po sebi, zato ker so bili izseljeni, torej še nimajo pravice do brezplačne zdravniške oskrbe. Imeti morajo najprej uradno potrdilo, nato imajo pa na podlagi tega potrdila pravico do brezplačne oskrbe in zdravnik na podlagi tega potrdila obračuna s pristojno okrožno bolniško blagajno (Gebietskrankenkasse).

Ponovno opozarjamo vse, da je čas za vlaganje prošnje za izstavo uradnega potrdila (Amtsbescheinigung) in za izstavo izkaza za žrtve nacizma (Opferausweis) samo še do konca decembra t. l. Kdor tega potrdila še nima, naj si ga čimprej preskrbi. Potrebne tiskovine dobite tudi v upravi „Našega tednika“. Brez teh izkazov tudi nihče ne bo mogel dobiti odškodnine za čas izseljeništv.

ORLANDO UMRL

V Rimu je umrl bivši italijanski ministrijski predsednik Vit. Em. Orlando v starosti 92 let. Bil je poslednji „velikih štirih“, ki so sklepali mir po prvi svetovni vojni. Slovescem ni bil naklonjen.

Kdo razbija enotnost?

V zvezi s kuharskim tečajem v Šmarjeti nad Pliberkom je objavil „Slovenski vestnik“ nesramen napad na gospoda kaplana Kulmeža v Pliberku.

Náš sotrudnik je prosil gospoda kaplana za razgovor o tem vprašanju.

Vprašanje: Gospod kaplan, kako ste Vi pripravljali kuharski tečaj?

Odgovor: Že pred letom dni so se obrnila name šmarješka dekleta, da bi pri gospodični Milki Hartmanovi posredoval zaradi tečaja v Šmarjeti nad Pliberkom. Ker pa je bila gdč. Milka za ves čas od Vseh svetih 1951 do Velike noči 1952 že prevzela tozadnevne obveznosti, sem to dekletom sporočil in tudi povedal, da je gdč. Milka pripravljena tečajem voditi tečaj za šmarješka dekleta.

Vprašanje: Zakaj do omenjenega tečaja ni prišlo?

Odgovor: Pred par tedni sem slišal, da nekdo poskuša organizirati tečaj za Šmarjeto. Stopil sem zato zopet do deklet in jih opozoril na lanski dogovor, po katerem je gdč. Milka Hartmanova že dala obljubo. Ker so mi pri teh razgovorih dekleta zopet potrdila, da bi pač zelo rada imela v tečaju učiteljico Milko, sem obiskal tudi g. K., ki je poskušal organizirati tečaj za „Slovensko kmečko zvezo“. Tam sem dobil sledeče zagotovilo: „Na podlagi dejstva, da ste vi že lani pripravljali tečaj, prostovoljno odstopam.“ Smatral sem, da je po teh razgovorih zadeva v redu in sem javil tudi gospodinjski učiteljici Milki, da se bo tečaj vršil.

Vprašanje: Kje je torej vzrok, da so nastale nove ovire?

Odgovor: Par dni po omenjenem razgovoru sem zopet slišal, da kljub dogovoru poskušajo nekateri tečaj razbiti in prirediti svojega. Pri tem so organizatorji dajali dekletom obljubo o popolni brezplačnosti tečaja in o dostavitvi živila za tečaj. Seveda sem pri takem položaju tudi jaz odločneje nastopil in primerno ožigosal kršitev dane besede. Pri takem zadržanju sem se končno odločil, da pustim zadevo tečaja. Zopet pa so se obrnila dekleta name, da bi vendar posredoval za prireditev tečaja pod Milkinim vodstvom. Moj odgovor se je glasil: Če bo dne 16. novembra pri zopetnem posvetovanju v Pliberku devet ali deset deklet, se bo tečaj vršil. Na tem posvetovanju smo tudi določili, da se tečaj prične 20. novembra pri Tomažu v Šmarjeti. Dejansko pa je bilo dne 20. novembra samo šest deklet in zato smo tečaj odpovedali.

Razume se, da me je ta neodkritost prizadetih hudo žalila in da sem neznačajnost označil temu primerno. Ze več let hodim kot dušni pastir v Šmarjeti, že več let se trudim z mladino in sem upravičeno pričakoval od staršev in deklet več odkritosrčnosti. Zahvaljujem pa se onim, ki so mo-

žato držali besedo in zahvaljujem se posebej g. Tomažu, ki je bil pripravljen dati prostore na razpolago.

Vprašanje: Kaj pravite k pripombi v „Vestniku“ o nekem prišepetavanju?

Odgovor: V svojem delu sem pač tako samostojen, da nisem navezan na prav nobeno prišepetavanje. Gospodom okoli „Vestnika“ bi priporočal, da bi si dobro ogledali svoje prišepetavalce in ukazovalce. Mi, slovenski duhovniki, smo na Koroškem že desetletja delali z ljudstvom in za ljudstvo, ko še „naprednih tovarišev“ ni bilo in ko se za naprednjaštvo še ni skrival komunizem. Ugotoviti pa moramo, da gledamo danes tudi na gospode, ki so morali pod silo razmer zapustiti domovino, z drugimi očmi in to v zvezi z dogodki, ki se neprestano ponavljajo, tudi še sedaj, po sedmih letih revolucije.

Uverjen sem, da bodo šmarječani tudi sami prav kmalu uvideli in spoznali, da so zamudili posebno priliko. Prepričan sem namreč, da se z učiteljskimi sposobnostmi gospodične Milke Hartmanove nobena druga učna moč meriti ne more.

Iz pisanja „Slovenskega vestnika“ pa sem spoznal še eno: Če se ne kuha po „naprednem receptu“ in po komunistični zamisli, je tudi kuharski tečaj strankarska zadeva.

Hvala lepa, gospod kaplan. Mislim, da je Vaše pojasnilo tako jasno, da si bodo tudi bralci „Tednika“ lahko ustvarili pravilno sodbo o pisanju „Vestnika“ in „delovanju“ „Slovenske kmečke zveze“. Ta je v tem slučaju izrabila kuharski tečaj za svoj šepavi voz, kakor tudi izrablja in zlorablja radiooddaje v Celovcu pa dvakrat na mesec za svojo reklamo, čeprav bi moral kratko odmerjeni čas služiti gospodarskemu pouku vseh koroških Slovencev.

Kdo je ona?

(Za praznik 8. dec. 1952)

Kdo je Ona veličastna žena?
Luna ji je vnožje posrebrila,
s peto kači glavo je zdrebila,
iz nebes na zemljo presajena.

Z zvezdnim vencem častno okrašena,
sama nam prinaša razodetje:
Ona je Brezmadežno Spočetje,
v raj s telesom slavno prenešena.

Vzšla je kakor čudovita zarja
še pred soncem, prosta grešne sence,
luč, ki sveti v temo nam z oltarja.

Zdaj odpira milosti studence
Mati, ki povsod in vsem pomaga,
naša sreča, blagoslov in zmag.

Limbarski

Obisk učiteljsčnikov v šoli

Sola v Mohličah že nekaj časa slovi kot vzorna dvojezična šola. Nadučitelj gospod Janko Thaler si zelo prizadeva, da bi se naučili šolarji oba deželna jezika pravilno govoriti in pisati.

Na celovškem učiteljsčju je precejšen del izobrazbe posvečen praktičnim vajam. Poleg pouka slovenščine imajo kandidati na učiteljsčju tudi učne nastope v slovenskem jeziku, poučujejo samostojno, pod nadzorstvom svojega profesorja slovenščine, v vseh predmetih.

Da bi se seznanili dijaki in dijakinje 5. letnikov podrobneje s poučevanjem v oddelkih na dvojezičnih šolah, so se odpeljali 17. novembra zjutraj z vlakom iz Celovca do Kamena. Od tu so se podali nato peš do Mohlič, kjer jih je sprejel prijazen gospod nadučitelj. Za pozdrav je zapel šolski mladinski zbor nemško in slov. pesem.

Prvo uro so učiteljsčniki hospitalirali v 1. razredu pri gospodu nadučitelju Thalerju, drugo uro pa je samostojno poučevala učiteljsčnica Tilka Zerjav iz 5. letnika. Gospodu nadučitelju se je pri poučevanju videlo, da je mož prakse. Po načelu delavne šole je obravnaval g. nadučitelj kot snov: „Naša obleka“, in to najprej v slovenščini. Dijaki so se mogli prepričati, da so šolarji v obeh jezikih z enakim veseljem sodelovali in se tudi v slovenščini ter nemščini, kolikor je to v 1. razredu dvorazredne šole mogoče, lepo izražali. Videlo se je, da se v tem

razredu v polni meri upošteva odredba o dvojezičnih šolah, katera predpisuje učiteljem na prvih treh šolskih stopnjah poučevati polovico slovensko in polovico nemško. Gospod nadučitelj je po uri naglasil, da je treba pri poučevanju gotove težave premostiti. Zraven pa ne smemo prezreti dejstva, da prinaša ravno dvojezični pouk prijetno spremembo pouka. Vsekakor je ugotoviti vedno eno in isto: Kolikor si prizadeva učitelj posredovati slovenski jezik učencem, toliko velja tudi dotična dvojezična šola.

Ko so učiteljsčniki videli tudi v 2. razredu pri učiteljici, gospodični Pirnat, dobro voljo ustreči odredbi o dvojezičnem šolstvu, se je razvil ob dvanajsti uri, torej po štiriurnem hospitiranju v obeh razredih, živahen razgovor. Ta je dal dijakom in dijakinjam priliko se še bolj temeljito poglobiti v vprašanja, ki zadevajo dvojezični pouk.

Kakor je razveseljivo, da se na nekaterih šolah res upošteva uredba šolske oblasti o dvojezičnih šolah, nas spet boli, da na večini naših šol tega ni. Komur pa je v resnici za medsebojno prijateljstvo, podvig kulture, za vsestranski napredek, se bo gotovo, po svoji moči potrudil, da se izvrševanje določil omenjene odredbe vzpostavi povsod.

Šolskemu vodstvu in učiteljem v Mohličah pa zahvala za to, kar so se dijaki naučili in kar so tam videli.

Pozitiven anarhist

Baje je Mirko Ravnikar postal anarhist. Vsi ga boste obsodili in ugotovili, da so taki ljudje za človeško družbo zelo nevarni. Zato jih je treba spraviti na kraj, ki ga je ljudstvo za ljudi take vrste določilo. Vsak bo rekel, da je to pravilna in edina rešitev tega vprašanja, če se sploh sme govoriti o kakšnem vprašanju.

Pa vam povem, da mu delate krivico, zakaj preden ste vi sodili, je že on premislil problem za problemom. Premislil je vse tako natanko, da se mu je zdelo, da mora znoreti. Ker pa tega ni hotel storiti, je postal anarhist; poprej je bil človek kakor vi, poln upanja, z napakami in z dobrimi lastnostmi.

Upam, da boste sedaj svojo sodbo popravili, saj nekaj je moral Mirko Ravnikar končno le postati — norec ali anarhist. Odločil se je za drugo možnost ter postal — vajejen je bil namreč, da se ljudje delijo v razne skupine — pozitiven anarhist. To se pravi: napake in dobre lastnosti so ostale, upanje pa je izgubil za zmerom.

Mogoče bo njegovo mišljenje postalo nekoč program kake napredne stranke, dasi morajo imeti take družbe zaradi svojega obstanka natančno izdelan načrt. Tega načrta Mirko Ravnikar seveda ni imel. Ker je predpogoj za vsak načrt upanje, Mirko

pa ni mogel več upati in mu zato tudi ni bilo mogoče izdelati kateregakoli načrta, je zamahnil po dolgem razmišljanju z roko: „K vragu z vsakim načrtom! Vsak načrt omeji svobodo človeka. Svoboda pa je sveta! Kar se mi zdi važno, opravi brez vsakega načrta. Kovanje načrtov in razne petletke so nekaj zastarelega in spadajo v minulo dobo sužnjev. A ljudje so tako zabiti, da tega ne verjamejo. Jih ne bom več skušal prepričati in spreobrniti. To bi zahtevalo načrt. Jaz pa sem za breznačrtno dobo! Naj še drugi o tem razpravljajo in si belijo glave, saj prišla bo breznačrtna doba, kajti kapitalistični, liberalni in socialni sistemi nimajo več prihodnosti... Bereš katerikoli časopis, groza te zajema; napade tvoje živce, ti zleze v oči in se polasti tvojih možganov — in tedaj si zrel za današnji čas. To pa zaradi tega, ker možgani le še mehanično sprejemajo, kar drugi brez odgovornosti velijo. Jaz pa tega nočem! Do smrti pa bom živel brez vsakega načrta in — kajpak — če mora biti, tudi brez denarja. Hvalil bom dan in se boril proti temi in za breznačrtni čas, v katerem bo mogoče veljal samo breznačrtni načrt...“

Medtem se je breznačrtna doba že začela. Živi ter se redi v blagor vsem ljudem.

France Zidnik

Karel Mauser:

Jamnik

(35. nadaljevanje)

Razpreza misli in za leta naprej ima vse preračunano. Z Barbarino zemljo se bo posest kar lepo zaokrožila. Se bo dalo živeti. Seveda, delati bo treba pošteno, tarbehovanja ne bo več toliko.

Najbolj srečna je Barbara. Tako je vase pogreznjena, da se Peter kar čudi. Ni pristujena, vedno je nasmejana, toda že na obrazu ji leži nekaj, da je Peter kar majhen poleg nje.

Včasih se ji odpre beseda na široko. Ko Peter vasuje in sta sama v bajti, razprede misli, ki jim Peter tiho prisluškuje. Obema je lepo. Zunaj zimsko popoldne, že rahlo mračno, v bajti prijetno toplo.

Saj čez teden ne moreta govoriti. Peter se z Grego v gmajni že še kaj pogovori, Barbara pa ne vešuje po bajtah. Ji ni do tega. Šivanja je na kupe in drugega drobne dela toliko, da ji ni dolgčas. In svoje misli pestuje ter jih hrani za Petra.

Zato so nedeljski popoldnevi tako lepi. Peter je kar ves drug, kakor da ga gmajna prenareja.

V Barbari je toliko lepega. In vse lepo se nazadnje združuje v misli na otroka. Saj je v Barbari ta misel vsakozi živela. Nikoli ni umrla, toda zdaj je tako blizu in tako živa, da sije iz Barbarinih oči in iz vsakega njenega giba.

Peter je ves zagledan vanjo. Naj ima Lojz tisto svojo Rezo. Barbari še do kolen ni.

Ob Barbari se mu zdi prav bunkasta. Pa je včasih še mislil, da je Reza lepša od Barbare. Le kje je imel oči takrat?

Barbara govori samo o otroku. Saj bi Peter tudi rad pa si ne upa. Se mu zdi, da je preveč neroden in drvarski. Zato samo poslušaj. In je Barbari tudi prav.

Tako je nedelja kar mimogrede v kraju. Peter še za kakšno uro stopi k Prosenarju pa je že treba leč. Sicer Grega vedno sili, da bi že v nedeljo popoldne odrinila nazaj, toda Peter na to uho ne sliši. Je v ponedeljek tudi še čas.

Na Jamniku torej ni dolgčas, čeprav ga je zima tako zapahnila. Le pri Grogorju je tako pristujeno, da je vsem težko za mlado Grogorjevko. Grogorjev se je komaj izlival pa se že pozna, da ni več matere. Tak je kot sam spodnji. Za nobeno rabo, samo za vpitje in pijačo je dober. Grogorjevka se kar suši.

Prosenar je celo pred Rezo na glas rekel, da je škoda, da ga Lojz ni bolj pritisnil. Bi bila reva vsaj rešena. Tako se pa grize in muči in vsak dan ji prinese samo novo trpljenje.

Križev torej tudi na Jamniku ne manjka. Jih res ni veliko, so pa včasih težki.

Grogorjevka že ve.

Rezi pa se ne odpro oči in se ji ne šteje dneve in že natančno ve, kdaj se bodo Lojzu odprla vrata. Ima tudi sobo zanj že ugledano. In zase tudi. Nekaj časa bosta pač vsak na svojem. Ne moreta kar koj pred oltar. Ko bosta v tovarni, bosta pa že gledala.

Ravno na Valentina dan je Reza odrinila z Jamnika. S seboj ni veliko nesla in tudi poslovila se ni od vseh. Pri Rakarju je bila. Jo je Peter naprosil, ki je nalašč zato ostal doma. To in ono je imel naročiti. Naj Lojz piše, kdaj bo imel čas. Da se naredi pisma in da mu prinese denar.

Prosenar je Rezo potegnil do Otoč. Hotel je, da gre lepo od hiše. Da ga ne bo nazadnje še pred Lojzjem opravljala. K plači ji je še sto kron primaknil.

Tako je odšla. Z veseljem. Le ko se je Prosenar vrnil, je dejal, da so se ji na vlaku le orosile oči.

„Na presneto se ji bodo še solzile,“ je rekel Peter. „Ji privoščim, da bi ji dobro šlo in Lojzu tudi. Pa se mi zdi, da bosta oba mislila na Jamnik.“

Barati pa ni hotel, če sta še kaj posebej govorila. Je

bil Prosenar videti nekam pobit. Posel je res samo posel, hišni je pa le. K hiši spada.

Ko je zvečer Peter legel spat, mu je prišlo na misel, kako sta se Lojz in Reza pogledala. Zdaj sta v usodi že zvezana. Lojz izbirati ne more več, je preveč vsega za njim. In Reza to ve.

Tako mirno Peter še nikoli ni mislil. Na Jamniku tudi Reza ni več. Saj nič ni imel z njo, bila pa je Lojzeva in vse, kar je bilo bratovega, ga je bolelo. Zdaj sta oba od Jamnika odrezana. Sama sta odšla. Po veliko srečo v mesto. Oba mislita, da sreča tam v mestu sedi za vsakim voglom kakor berač. Ko še ne vesta. Težko jo bosta srečala. Če prideta v fabriko, kaj bosta imela? Nič. Ropotanje cel dan, prah, zvečer trudnost in pristujenost. Tisti kino ne bo veliko pomagal. Lojze bo počasi oštarije obiral, denarja ne bo in konec bo nemara žalosten.

Reza se bo še na zlodjevo opekla.

Zdaj v Petru šele prav raste domača zemlja. Kar zdi se mu, da se je tudi zemlja oddahnila z Rezinim odhodom. Ko sneg odleze, ne bo niti veja v gmajni več Lojzeva. Nobena reč. Vse bo Petrovo. In Barbarino.

Peter je res samo v zemlji. V mislih hodi po bregovih njihovih in po grintavih senošetih. Saj je vse nazarensko revno. Toda v vsaki grudi prsti, v vsaki bilki je toliko truda in znoja, da so njive tako neznansko lepe kakor kje tam na Sorškem polju.

Češnje naj eden pogleda na Jamniku, kadar cveti. Je češnje po dolinah kakor toče. Pa še dolinska otročad raje je jamniške češnje. Imajo sonca v sebi, da je čudno. Kosov se natepe na veje in mulcev, toda Jamničani češnje nikomur ne zavidajo. Zato pa so, da se pojedjo.

Neznansko lepo je pogledati češnje na Jamniku. Stoji v bregu in cvete, da se nebo kar beli. Zada j gmajne s sočno zelenino.

Petru je kar toplo.

No, Reza in Lojz pa v mesto. Prav slepa sta. Kar mimo vsega tega sta šla. Le kako sta mogla!

(Nadaljevanje prihodnjic)

CELOVEC

Nedeljska služba božja je ob pol deveti uri vsako nedeljo v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse.

Popoldanska pobožnost je ob nedeljah in praznikih ob 4. uri popoldne.

BELJAK

Kakor že lansko leto tako bo tudi letos priredila uprava beljaškega kina „Bahnhofslichtspiele“ Miklavžovo prireditev. Ta bo dne 7. decembra, ob 10., 12. in 15. uri, ko bo prišel v kino k predstavi „Heinzelmännchen“ Miklavž s parklji in bo nato Miklavž pridnim otrokom razdelil darila. Kdor pa hoče otroke še posebej obdarovati, naj izroči darila s točnim naslovom najkasneje do 6. decembra in do 14. ure pri blagajni kina.

Pravljčna predstava bo ponovljena dne 8. in 9. decembra ob pol 10. uri. — Kljub velikim stroškom so cene za 30 odst. znižane.

PEČNICA

Zopet se je oglasila smrt v naši fari. Tokrat nam je pobrala zopet moža. Dne 1. novembra smo pokopali posestnika Jakoba Reparja iz Čavja. Rajni je dosegel starost 86 let in je bil zadnje mesece težko bolan.

Dne 17. 11 smo obhajali farni praznik — dan češčenja. Dopoldne je bilo 6 svetih maš govori, spovedovanje in obhajila. Zvečer pa je bila sklepna sv. maša, pete litanije in za hvalna pesem. Prišli so loški, štebenjski, ziljski, dravski in šentjakovski gospodje, ki so pomagali, da se je farna slovesnost res lepo izvršila. Cerkev je bila lepo ovenčana, kakor je navada ob največjih praznikih.

BAČE OB JEZERU

Pred kratkim je umrla Jerutova mati. Bila je dobra in ugledna gospodinja ter zavedna in verna Slovenka. Rada je brala slovenske liste. Rajna je dosegla visoko starost 87 let. Pokopali smo jo dne 9. novembra ob lepem številu občinstva na loškem pokopališču. Preč. g. župnik dr. Josip Ogris je v jedrnatih in ganljivih besedah poslovil od dobre slovenske mamic. Naj v miru počiva; preostalim naše iskreno sožalje!

LOČE NAD BAŠKIM JEZEROM

Predzadnjo soboto, 15. novembra, se je poročila v farni cerkvi gospodična Mili Samonig, pd. Sačnikova iz Spodnjega Dobja. Za ženina si je izbrala Johana Koflerja, posestnika Ambruševke kmetije v Zmotičah. Vesela „ohcit“ je bila na ženinem domu. Obema želimo obilo božjega blagoslova in sreče v zakonskem stanu!

Kosilnice, grablje, obračalnike naročite za spomlad že sedaj. — Pod ugodnimi plačilnimi pogoji vam jih nudi

MAX TRAUN

PLIBERK — BLEIBURG, Kumeschgasse 14.

MARIJA NA ZILJI

Ker je naša fara bolj „mlačna“, so domača dušni pastir, č. g. Nagele Tevži, po dveh letih zopet pripravili sveti misijon. Za misijonarja so dobili preč. patra Šavelja, katerega povsod kot vnetega pridigarja dobro poznajo. V strogih, a obenem milih besedah, so nas opominjali na resnost krščanskega življenja. Četudi smo marsikatero farana pogrešali, so kljub temu vsak dan prihajali verniki v prav lepem številu k jutranjim in večernim govorom. Višek sv. misijona smo doživeli v nedeljo, dne 23. novembra, pri skupnem sv. obhajilu in zaključni slovesnosti.

Bog daj, da bi se krščansko življenje v naši fari na novo oživilo — saj imamo jako prostorno cerkev. Gospodu misijonarju, kakor tudi domačemu g. župniku, pa izrekamo iskren: Bog plačaj!

SV. LENART PRI 7 STUDENCIH

Saj smo že zadnjič obljubili, da bomo napisali, kdo si pripravlja gnezdo. Da bomo morali pa kar o štirih parih pisati, res ni smo mislili. Pa so najbrž eden kot drugi zinjali: „Kaj mi nuca to življenje tako pušno in prazno, boljše je v svet gledati s štirimi očmi, se več vidi in s štirimi ušesi se več sliši.“

Najprej moramo seveda popraviti neljubo napako, ki se nam je vrnila pri predzadnjem poročilu. Na Strcu se ni poročila Hanca, ampak njena sestra Mici. Za Hanco bi bilo res malo prehitro, na Čajno pa je tudi ne damo, Jo bomo rajši kar tukaj obdržali, saj drugače bi bilo pri Arihu preveč prazno in nikogar ne bi bilo, ki bi se malo „pocartljal“.

Toda sedaj pa k našim slavlencem. Zatekli bomo kar na Čavi in sicer se bomo ogla-

Pri nas na Koroškem

SMIHEL PRI PLIBERKU

V „Našem tedniku“ smo že poročali, da sta se poročila gdč. Ivanka Vavti in dipl. trgovec Dolfi Picej, asistent finančnega deželnega urada v Celovcu.

V soboto zvečer sta se poročila na stanovskem uradu v Šmihelu, kjer je opravil z lepim nagovorom državno poroko stanovski uradnik nadučitelj Alfred Loser v navzočnosti prič dr. Franca Krajgerja, zdravnika v Celovcu in Jožeta Piceja, župnika v Šmihelu. Gdč. Ivanka Vavti je doprinesla pri tej poroki prvo žrtev, da je izgubila svoje ime in stanovski uradnik ji je polagal na srce, naj v časti nosi novo ime.

Dekleta in fantje so okrasili hiše, Hani-

nov dom in tudi župnišče, kjer je bival Dolfi. Malo čudno je bilo, bi si mogel kdo misliti, da se ženijo g. župnik. Ob večerni uri so se zbrali pred župniščem pevci ter zapeli ženinu podoknico. V nedeljo pa je bila slovenska poroka. Do pol 12. ure so se zbrali svatje pri Likebu. Starešina, Šimej Male iz Kožentavre, je imel precej opravila, predno je spravil ženina od župnišča do Likeba, ker je bila cesta prepletena z samimi vrvmi, nič bolje se ni godilo našemu dr. Sienčniku iz Dobre vasi, ki je bil priča za nevesto. Pot je bila daljša, zato so tudi več „šrangovcev“ imeli. Fantje so bili z nevesto precej dragi, potem so se pa baje zbal „dohtarja“, in so kar precej popustili.

Poročne obrede je opravil ob asistenci g. svetnika Alojzija Vavtija in Mohorja Piceja ženinov brat Jožef Picej, župnik v Šmihelu. V lepem govoru je poudaril ljubezen do Boga, do otrok, medsebojno ljubezen in ljubezen do naroda, iz katerega sta izšla. Nato

mu temu pa smo bili v resnici daleč, odrezani smo bili od sveta. Cesta do nas je bila do pred kratkim zelo slaba in če je bilo treba po zdravnika, smo morali do Žrelca, da smo tam dobili telefonsko zvezo.

CENEJŠI SMO!

Moške spodnje hlače iz posebno
toplega, barvastega barhenta kom. S 39.—
Flanelaste rjuhe rosa 220 cm dolge S 49.—
Kovtri zelo lepi in trpežni 148.—, 168.—, 188.—
Flanela vzorcata, meter S 16.80
Barhenti lepi vzorci od S 14.80
Zavesse krasni vzorci od S 15.—
Flanela enobravnna S 12.80

Tekstilna trgovina
ROLF KASSIG
Celovec-Klagenfurt, Benediktiner Platz 7

To bo sedaj boljše. Dne 26. novembra je bila namreč odprta v Tukah pri Miklavcu javna telefonska govorilnica. Še drugo možnost, razgovorjati se po telefonski žici s Celovcem in s širnim svetom, pa bodo imeli Radišani v občinski pisarni, ki je v šolskem posloppju v Dvorcu.

Drogove za telefonsko napeljavo so pripevali radiški kmetje sami, ostalo pa je dala in izvršila poštna uprava. Delo pri napeljavi je zelo hitro napredovalo in je bilo izgotovljeno v teku šestih tednov. Telefonski vod pelje iz Žrelca preko Lipice, Tuc in Veronc v Dvorec.

Največ zaslug, da smo Radišani dosegli to tako silno potrebno zvezo s svetom, ima gotovo naš nadučitelj gospod Mairitsch, ki vodi tudi občinske tajniške posle.

so imeli poročno mašo preč. g. svetnik A. Vavti iz Sel. Pri poročni maši se je zbral polnoštevilno mešani cerkveni zbor, ki je krasno prepeval. Tako je bila za vse res lepo doživetje poroka našega dobrega Dolfija in ljubeznive neveste Ivanke. Po maši so se zbrali številni in odlični svatje pri Likebu v dvorani. Pevci so peli pri ženitovanju, da je bilo res veselje. Izvrstna postrežba in znana dobra kapljica iz Likebove kleti je obdržala vse svate v najboljši volji in razpoloženju. Svatov s pevci je bilo gotovo čez osemdeset.

Ob večerni uri je pri obedu izrekel svoje čestitke v lepi napitnici preč. g. Alojzij Vavti, župnik iz Sel. Govor je navezal na besede domačega župnika, da izhajata oba dva poročenca iz dobrih krščanskih družin. V družini Vavti sta dva duhovnika in tudi v ženinovi družini sta dva brata duhovnika. Kot osmošolec je g. Vavti bil na Vesielah in je tam opravljal občinske posle. Takrat mu je rekel preč. g. Svaton: „Pojdite včasih k Voglu na polič piva, tam so dobri naši ljudje.“ Tudi Haninova družina je nadvse znana kot dobra narodna družina in tako naj

tudi novi par živi in ohranja to tradicijo naprej.

Dr. Joško Tischler se je zahvalil Dolfeju za njegovo delo in njegov trud na narodnem, političnem področju, ko je po vojni pomagal na vse strani in veliko pomagal tudi tistim, ki so pozneje metali polena nanj. Ob težki uri sta bila tesno združena in tako se veseli, da je dosegel Dolfi svoj cilj in postavil temelj za novo družino. „Ivanka, verovala si in Tvoja vera je danes poplačana in je dosegla svoj cilj. Bog vaju živi na mnoga, mnoga leta,“ tako je zaključil dr. Tischler.

Ob godbi in petju je svatom hitro mineval čas, da se res noben ni dolgočasil. Ženin Dolfi se je v lastnem imenu in v imenu neveste zahvalil vsem, ki so pripravili ta dan. Okoli dveh ponoči so se svatje razšli, nekateri pa šele zjutraj. — Na mnoga, mnoga leta! Obilo sreče in blagoslova ženinu in nevesti!

Gospod nadučitelj pa si je nadel še drugo zelo veliko nalogo, to je elektrifikacijo radiške občine. Kdor je že imel kdaj priložnost opazovati, koliko podrobnega dela zahteva izvedba elektrifikacije in koliko časa zahteva tako delo, ta bo tudi vedel ceniti breme, ki si ga je nadel g. nadučitelj. Z elektrificiranjem smo že pričeli, vendar pa bo elektrifikacija mogla biti gotova šele tekom treh let.

RINKOLE

Plodrova mati, Amalija Čušin, rojena Kracina, je že dalj časa bolehal. Jetika je glodala na življenju dobre matere. Iskala je pomoči pri zdravnikih in v bolnici v Celovcu. Zadnje dni je prišla domov, da bi se malo okrepčala. Dobila je še želodčno vodenico in tako je dobra mati podlegla težki bolezni. V ponedeljek, 24. listopada, je nenadoma zaspala v Gospodu.

Rajna mati je bila rojena v Logju v Sloveniji. Marsikaj je izkusila v življenju. Zapustila je svojo rojstno vas in se podala na Koroško. Tukaj v Rinkolah je našla svoj novi dom pri Plodru. Možu Štefanu je rodila štiri otroke. Bila je dobra krščanska mati, verna in zavedna. K zadnjemu počitku smo jo spremljali 26. listopada v prav obilnem številu. Pogreb je bil v Šmihelu, v grobu svoje matere je našla zadnji počitek. G. župnik so vzeli od dobre matere slovo, enako so se poslovili pevci z žalostinkami.

Naše posebno in iskreno sožalje velja Plodrovim, ki so izgubili tako mlado mater, šele 42 let staro. Rajna naj počiva v miru.

Pri nas na Koroškem

(Nadaljevanje s 4. strani)

PODGORJE

Ako se nismo oglašili med letom, se moramo oglašiti po vsaj sedaj ob koncu leta. Sicer tudi med letom zelo radi prebiramo novice in komaj čakamo, da ob koncu tedna pride „Naš tednik“ v vas. Saj nam pri naša tako zanimive novice iz vseh krajev.

Leto je dolgo in med letom se zgodi marsikaj, veselega pa tudi žalostnega. Začnimo najprej z žalostnimi novicami in se spomnimo naših rajnih.

Umrle so pri nas med letom štiri ženske in sicer najprej Marija Smole, nato Marija Zwittig, stara 91 let, Terezija Hoja, stara 79 let in Terezija Wesounig, stara 50 let. Na dan vernih duš pa je zadela srč-

ni vasi kot kočar in železničar. Celih 36 let je živel v srečnem zakonu. Dne 2. februarja 1942 mu je umrla žena Angela. Večkrat predviden s sv. zakramenti je bil 26. listopada rešen tega življenja in se je preselil tja v srečno večnost. Dne 28. nov. smo ga spremljali v obilnem številu k zadnjemu počitku. Župnik so vželi slovo od rajnega. Kakor je rajni živel s sveto Cerkvijo, tako naj tudi uživa v večnosti blaženost pri Očetu. Pevci so mu zapeli v slovo: „Jaz sem življenje in vstajenje“, „Oče jemlje zdaj slovo“ in „Oj težka pot, oj tužna pot“. Vsem sorodnikom naše sožalje. Rajni naj počiva v miru.

DOLINČIČE

Kumer Ignac, pd. Travn v Dolinčičah se je naveličal samevanja tam v svoji koči. Zato si je poiskal družico, ki bi zanj skrbela in mu gospodinjala. Bridka je resnica, da človeku ni dobro samemu biti. Nacej je že bolj pri letih, zato ni hodil iskat neveste daleč okrog. Od številke osem do ene ni tako daleč, si je mislil ter si je izbral pri Pongracu v Dolinčičah Katarino Skuk kot svojo nevesto. Na praznik sv. Katarine popoldne so se pripeljali svatje iz Dolinčič k cerkveni poroki. Poročilo so gospod župnik J. Picej, za priči sta bila Mihael Azman iz Breške vasi in pa Maks Rožman iz Dolinčič, za „rjušnico“ ali „mati ta šruko“ pa so bili Marija Rožman, Pongračeva mati iz Dolinčič.

Po cerkveni poroki pa so se odpeljali svatje v svoj ožji domači kraj k Ledru na Ponikvo, kjer so se imeli pri „ojetji“ prav

Največja izbira športnih in smučarskih čevljev ter čevljev vseh vrst

BEHR

BELJAK-VILLACH
Widmannngasse 43 — Italiener Strasse 17
Nove podplate in reparature vseh sandal in gumijastih čevljev

prijetno. Čeravno je bila v nedeljo ojet in pa ples, smo videli vse Poniklone zopet na plesišču, so si pač mislili, štiri tedne bo advent in zadnjo priliko za ples pred adventom je treba izrabiti; in so jo dobro izrabili. Dolinčiče, Kot in Ponikva so se prav dobro zavrteli. Pa jim nič nismo nevoščljivi! V tem hrupu so imeli tatovi lahko delo, da so ukradli nevesto, ta šruko in pa še ženina. Dekleta imajo fante kar rade, če tudi so bolj pri letih. Novemu paru obilo sreče in blagoslova ter na mnoga leta!

SMIHEL PRI PLIBERKU

Dolgo se je že govorilo, da nas bodo zapustili gospod kaplan Franc Jančar. V soboto, 29. listopada, pa je postalo za nas to dejstvo žalostna resnica. Dne 1. majnika 1951 so bili k nam prestavljeni, eno leto in sedem mesecev so nam oznanjali besedo božjo, učili otroke v šoli in hodili maševat na podružnice. Prav posebno jih bomo pogrešali na podružnicah. Uboge Rinkole, kdo pa bo sedaj hodil maševat pozimi, ko bo do kolena snega. Vsak prvi petek je bila tam sv. maša.

Večna vas, kolikokrat so bili v vaši sredi: Posebno pozornost pa so posvečali Dvoru. Vedno so z veseljem šli na podružnice maševat. Večkrat so rekli: „Grem rad na podružnice, kaj bosta doma dve maši, ko je na podružnicah veliko več ljudi pri maši kot v Šmihelu.“ Kako radi so ustregli glede pobožnosti na podružnicah. Majnik, rožnenska pobožnost v oktobru, pobožnost na

Plemenski sejem v Št. Vidu na Glini

Dne 20. novembra letos sta priredila v lopi novega sejmišča za plemensko živino skupni plemenski sejem koroško-štajerska zveza za rjavo pšenično govedo in pa deželna zveza koroških svinjerejcev. Ta prireditelj je bila zelo dobro obiskana in dogon plemenskih živali je bil zelo dober. Saj so prignali na sejem 74 bikov, 48 krav in telic, 30 merjascev in 10 brejih svinj. Prignane živali so bile skoraj vse vsaj dobre srednje kakovosti.

Razveseljivo je, da je bil tudi obisk kupcev in drugih zanimancev, živinorejcev zelo dober, zato pa je bila tudi prodaja dobra in cene zadovoljive, posebno še, ako upoštevamo splošen razvoj cen in možnosti prodaje živine.

Prodani so bili vsi plemenski merjasci in vse svinje, ostali so neprodani le trije merjasci, ki pa so bili slabše kakovosti. Povprečna cena je bila pri merjascih po 2933

šilingov in pri svinjah 2900 šilingov. Kupci merjascev so bile predvsem občine. Razlika v ceni med pasmama požlahtnjene domače svinje in žlahtne svinje je bila samo malenkostna.

Pač pa niso bili prodani vsi plemenski biki. To pa v glavnem zato, ker bikorejci niso mogli zaradi nizke cene pravočasno prodati starih bikov. Skupno je bilo prodanih 43 bikov s povprečno ceno 6974 šilingov. Veliko pa je bilo ves čas sejma po ki je bil ocenjen s IIB in sicer 14.300 šilingov. Veliko pa je bilo za ves čas sejma po vpraševanje po plemenskih kravah in telicah. Prodanih je bilo 34 živali s povprečno ceno 4530 šilingov.

Prihodnji, tudi skupni plemenski sejem obeh v začetku omenjenih živinorejskih zvez, bo meseca marca prihodnjega leta. Natančni datum te prireditve bomo še pravočasno sporočili.

čast Srcu Jezusovemu in sveta ura v Rinkolah, nič ni minilo brez navzočnosti preč. g. kaplana.

Dolg čas nam bo po vas. Radi bi vas držali. Želimo vam obilo sreče in blagoslova v novem delokrogu in žvabeški župniji. Vogrče bodo pa tako srečne, da bodo obdržale svojega kateheta tudi zanaprej in zato jih zavidamo.

V petek zvečer so pevci zapeli podoknico v slovo in šolarji so se poslovili od g. kaplana z lepimi deklamacijami. Tudi gospod župnik so se zahvalili g. kaplanu Jančarju za njegov trud in njegovo nesebično delo v šmihelski fari.

Beseda Rožanom

Dolgo časa že premišlujem, da moram le enkrat Rožanom mav' a'ne povedati, pa mi do danes nikoli še ni čas dopustil. Tole bi rad povedal: Šel sem sredi poletja tja v Rož k pogrebu, ko je umrl dober znanec. Že par let nisem bil tam na oni strani Drave. Zatorej sem se kar začudil in sem strmel, ko sem šel skozi Veliko vas. Vse je tako lepo pozidano. — Toda, ko sem ogledoval te nove stavbe, sem moral ugotoviti, kako bi bile te hišice vse lepše in kako bi bilo lice vse okolice lepše, če bi ne bilo pred hišami in okoli hiš toliko kopriv. Skoraj pri vsaki hiši jih je kakor bi bile nasejane. In koliko jih je šele med plotom in ob plotu.

Pa celi kupi kamenja ležijo tam ob poti, in še vsi mogoči in nemogoči drugi odpadki. Kar cele grmade starih zavrnjenih reči leži tam že leta, kakor bi bilo tam eno samo veliko smetišče. Če bi vse to odstranili, kako lepo bi izgledale naše vasi. Torej proč z vso to navlakom. Ko spet pridem, upam, da vas bom mogel pohvaliti.

V šoli

„Peter, tvoja usta so odprta.“ — Peter: „Vem, sem jih sam odprl.“

Moje šolanje in življenje

(Nadaljevanje)

Zbirčen se pri otroku kaznuje z naloženim postom, pa le, če je grešna, ne pa, če je opravičena. Otrok ima že pamet in razuma vsaj nekaj več kakor koza in mu moreš kaj dopovedati. Kaj pa žival? Ali ima razum? Vest? Odgovornost? Ne. Ali torej zasluži kazen? Ne! (Druga reč je zavračanje, kadar dela škodo).

Žival ima svoje prirojene lastnosti, za nas lahko dobre ali slabe, a tu se ne govori o npravnosti, o npravnih krepostih (čednostih) in grehah. Potrebno je, da tudi živali poznamo po njih naravi. Jaz tedaj nisem vedel, da sta dve vrsti koz glede na pašo in krmo. Žival se ravna pač kratkomalo vsaka po svojem naravnem nagonu. Za človeka kajpada velja druga postava npravnega reda. — Tedaj, ko sem gnal obe kozi iz hleva mimo sosedovega ograjenega travnika in je šla ena (travna ali pašna) sredi pota, ona pa se je plotu bližala, se bliskoma pognala na plot in odgriznila vrh cepljene mlade jablane: tedaj jaz kože nisem tepel, ampak se je v meni vzbudila vest, zbal sem se, kaj bo z menoj in kako bom škodo poravnal. Očital sem sebi (ne kozi): Jaz sem kriv. Premalo sem pazil. So taki pripetljaji, da se čutimo krive, zraven pa spet nočemo prav biti krivi.

Toda, ali sem jaz vedel, kakšen namen ima muhasta koza v svoji zviti buči? Pa velikokrat se pripeti otrokom in velikim iz-

Slovenske oddaje v radiu

CELOVEC (val 417.2 m)

Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji
7. dec.: 7.15 verski govor — glasba. — 8. dec.: 14.30 tedenski pregled — mojstri besede. — 9. dec.: 14.30 zdravnik — za kmeta — 18.30 koncert narodnih pesmi. — 15. dec.: 14.30 za ženo. — 11. dec.: 14.30 zvočna igra „Mutec Osojski“ (J. Špicar) — 18.30 poje moški oktet iz Št. Vida v Podjuni (Hanzi Kežar) — 12. dec.: 14.30 glasba — aktualnosti. — 13. dec.: 8.45 knjiga naš prijatelj — šport. — 14. dec.: 7.15 verski govor — glasba.

LJUBLJANA (val 202.1, 212.4, 327.1 m)

Zdravstveni nasveti vsak torek ob 17.30. Kmetijski nasveti vsako nedeljo ob 15.30 — Vsak dan ob 19.00 na valu 327.1 m oddaja za inozemstvo.
5. dec.: 12.00 veliki orkestri — 12.40 slov. narodne — 14.40 hrvatske, srbske in makedonske narodne — 15.10 valčki in polke — 16.00 koncert — 18.40 narodne pesmi s harmoniko — 20.15 ruske skladbe — 6. dec.: 12.00 koncert — 12.40 od melodije — 13.00 jezikovni pogovori — 14.00 hrvatska narodna glasba — 15.10 slavni solisti — 16.40 slov. narodne — 17.00 filmska glasba — 17.40 ljubljanski komorni zbor — 18.15 slov. orkestr. glasba — 19.40 operetne melodije — 22.15 plesni orkester.

RADIO TRST II

906.1 m ali 980 kc sek

Dnevne oddaje: 7.15—8.30, 11.30—14.45, 17.30—24.00 — Ob nedeljah: 8.00—24.00 — Poročila dneva: 7.15, 12.45, 14.00, 19.45, 23.15. — Ob nedeljah: 8.15, 12.45, 19.45, 23.15.

5. dec.: 13.00 glasba po željah. 18.15 koncert. 19.00 osebnosti in usode. 20.00 miklavževanje. 21.00 trški kulturni razgledi. — 6. dec. 13.30 kulturni obzori. 19.00 pogovor z ženo. 19.15 koncert tenoristice Dušana Pertota. 21.00 malo za šalo — malo za zvečer. 22.00 Paganini: Koncert št. 1. v D Duru.

PARIZ

Val 30.17 in 41.89 metrov

Oddaje vsak dan od 19. ure do 19.20

Dobro jutro — dober dan, SCHLEPPE-pivo vsaki dan!

Damski in otroški plašči, obleke, krila najugodnejše pri
H. OLBORT
BELJAK-VILLACH, Moritschstrasse Nr. 1
(nasproti Park hotela, vhod iz veže)

MOBEL lepe oblike in poceni v veliki izbiri
BELJAK
Kulterer VILLACH Itallenerstr. 1

Ugotovitev

S tem objavljam, da moja firma

FRIEDRICH KRAUT

žaga, lesna trgovina, umetni mlin in žgalnica apna v Bistrici pri Pliberku, ni identična s firmo Richard Kraut, proizvodnja gramoza v Bistrici pri Pliberku, ki je prišla v konkurz. S tem se hočem zavaruovati proti razširjevanju neresničnih vesti, da je moja firma v poravnavi ali konkurzu.

BISTRICA PRI PLIBERKU

Firma Friedrich Kraut

JANUAR	FEBRUAR	MAREC	APRIL	MAJ	JUNIJ
1 Č Novo leto 2 P Makarij 3 S Genovefa	1 N Ignacij 2 P Svečnica 3 T Blaž	1 N Albin 2 P Neža 3 T Anzelm	1 S Hugo 2 Č Vel. četr. 3 P Vel. pet. 4 S Vel. sob.	1 P Filip, Jak. 2 S Atanazij	1 P Regina 2 T Marcelin 3 S Klotilda
4 N Ime Jez. 5 P Telesfor 6 T Sv. 3 kralji 7 S Valentin 8 Č Severin € 9 P Julijan 10 S Agaton	4 S Andrej 5 Č Agata 6 P Doroteja € 7 S Romuald	4 S Kazimir 5 Č Janez 6 P Felicita 7 S Tomaž	5 N Velika noč 6 P Vel. pon. ☽ 7 T Herman 8 S Albert 9 Č Tomaž 10 P Matilda 11 S Leon	3 N Aleksander 4 P Florijan 5 T Pij V. 6 S Janez € 7 Č Stanislav 8 P Viktor 9 S Gregorij	4 Č S. R. T. € 5 P Bonifacij 6 S Norbert
11 N Sv. druž. 12 P Tatjana 13 T Veronika 14 S Hilarij 15 Č Pavel, p. ● 16 P Marcel 17 S Anton, p.	8 N Janez 9 P Apolonija 10 T Skolastika 11 S Lur. M. B. 12 Č Benedikt 13 P Gregor ● 14 S Valentin	8 N Julijan € 9 P Franciška 10 T 40 muč. 11 S Sofronij 12 Č Gregor 13 P Kristina 14 S Matilda	12 N Bel. ned. 13 P Hermen. ● 14 T Just 15 S Anastazij 16 Č Benedikt 17 P Rudolf 18 S Matilda	10 N Izidor 11 P Mamert 12 T Pankrac. ● 13 S Servacij 14 Č Vnebohod 15 P Zofija 16 S Janez	7 N Robert 8 P Medard 9 T Primož 10 S Marjeta 11 Č Barbara ● 12 P Prsv. Srce 13 S Anton
18 N Stol s. P. 19 P Marij 20 T Fabijan 21 S Neža ☽ 22 Č Vincenc 23 P Zar. M. D. 24 S Timotej	15 N Favstin 16 P Julijana 17 T Pust 18 S Pepelnica 19 Č Konrad 20 P Sadot ☽ 21 S Feliks	15 N Klemen ● 16 P Hilarij 17 T Patricij 18 S Ciril 19 Č Jožef 20 P Irma 21 S Feliks	19 N Leon 20 P Konrad 21 T Anzelm ☽ 22 S Leonida 23 Č Vojteh 24 P Jurij 25 S Marko	17 N Bruno 18 P Teodot 19 T Celestin 20 S Bernard. ☽ 21 Č Feliks 22 P Julija 23 S Janez R.	14 N Bazilij 15 P Vid 16 T Beno 17 S Adolf 18 Č Elizabeta 19 P Julijana ☽ 29 S Silverij
25 N Pavel sp. 26 P Polikarp 27 T Janez Z. 28 S Peter N. 29 Č Franč. ● 30 P Martina 31 S Janez B.	22 N Stol. s. P. 23 P Peter D. 24 T Matija 25 S Valburga 26 Č Porfirij 27 P Gabrijel 28 S Roman ☽	22 N Tiha ☽ 23 P Jožef O. 24 T Gabrijel 25 S Mar. ozn. 26 Č Emanuel 27 P Mar. 7 žal. 28 S Janez K.	26 N Marcelin 27 P Peter K. 28 T Vital ● 29 S Robert 30 Č Katarina	24 N Binkošti 25 P Bink. pon. 26 T Filip 27 S Beda 28 Č Avguštin ● 29 P M. Mag. P. 30 S Ivana Or. 31 N Sv. Trojica	21 N Alojzij 22 P Pavlin 23 T Agripina 24 S Janez K. 25 Č Viljem 26 P Jan. i. P. ● 27 S Hema
		29 N Cvetna 30 P Angela ● 31 T Modest			28 N Irenej 29 P Peter i. P. 30 T Sp. sv. Pav.

Ch. Gröllitsch & Co.
PREMOG KOKS DRVA
CELOVEC - KLAGENFURT
Karfreitstrasse 14. Telefon 28-23 in 28-24

Trgovina sanitarnih potrebščin
KARL FIAL
izdelava bandaž in ortopedičnih pripomočkov
Strokovnjak za vložke za ploske in povešene noge
CELOVEC, Stari trg 30
ustanovljena 1908, telefon 14-28

Vse kmetijske in poljedelske stroje, kolesa, šivalne stroje, motorje, mline, žage ter vse nadomestne dele naročite najceneje pri vašem domačem podjetju

Lomšek Johan
ZAGORJE - ŠT. LIPŠ
Pošta Dobrla ves - Eberndorf

Dipl.-Ing. E. Unger-Ullmann
Najemnik opekarne v Velikovu
za zvoniško in vsako vrsto opeke
Lastnik zvoniške opekarne na Vašinjah
Izdeluje zidno in zvoniško (Klinker) opeko

Narodni svet koroških Slovencev
Kmečka gospodarska zveza
CELOVEC, VIKTRINGER RING 26

Starši, pošljite svoje hčerke
v gospodinjsko šolo v Št. Jakob
v Rožu ali v Št. Rupert
pri Velikoveu.

Unterkärntner Molkerei
(Spodnje-koroške mlekarne)
CELOVEC-KLAGENFURT
reg. z. z. o. z.
Siriusstrasse 32 - Telefon 44-11
Podružnice za Celovec-okolico:
Kriva vrba, Poreče, Vrba Otok,
Ribnica, Borovlje in Grabštajn

JULIJ	AVGUST	SEPTEMBER	OKTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
1 S Teobald 2 Č Ob. M. D. 3 P Leon € 4 S Urh	1 S Vezi s. P. € 2 N Alfonz 3 P Lidija 4 T Dominik 5 S Ožbolt 6 Č Sikst II. 7 P Kajetan 8 S Sever	1 T Egidij 2 S Štefan 3 Č Doroteja 4 P Zalka 5 S Lavrencij	1 Č Remigij 2 P Angeli v. 3 S Terezija	1 N Vsi sveti 2 P Verne d. 3 T Viktorin 4 S Karel B. 5 Č Elizabeta 6 P Lenart ● 7 S Janez G.	1 T Eligij 2 S Bibijana 3 Č Fran. Ks. 4 P Barbara 5 S Saba
5 N Anton 6 P Izaija 7 T Ciril, Met. 8 S Elizabeta 9 Č Tomaž 10 P Amalija ● 11 S Olga	9 N Janez V. ● 10 P Lovrenc 11 T Suzana 12 S Cecilija 13 Č Kasijan 14 P Evzebij 15 S Vel. Gosp.	6 N Zaharija 7 P Marko 8 T R. M. D. ● 9 S Peter Kl. 10 Č Nikolaj 11 P Milan 12 S Ime Mar.	4 N Francišek 5 P Placid 6 T Bruno 7 S Justina ● 8 Č Brigita 9 P Janez L. 10 S Franč. B.	8 N Bogomir 9 P Božidar 10 T Andrej 11 S Martin šk. 12 Č Martin p. 13 P Stanislav 14 S Jozafat ☽	6 N Miklavž ● 7 P Ambrož 8 T B. s. D. M. 9 S Abel 10 Č Marija L. 11 P Danijel 12 S Aleksander
12 N Mohor 13 P Evgenij 14 T Franč. 15 S Vladimir 16 Č Marija K. 17 P Aleš 18 S Mirko ☽	16 N Joahim 17 P Julijana ☽ 18 T Helena 19 S Ludovik 20 Č Bernard 21 P Ivana F. 22 S Srce Mar.	13 N Filip 14 P Ciprijan 15 T 7 žal. Mar. 16 S Ljudm. ☽ 17 Č Lambert 18 P Jožef K. 19 S Januarij	11 N Nikazij 12 P Maks 13 T Edvard 14 S Kalist 15 Č Terezija ☽ 16 P Hedvika 17 S Marjeta	15 N Leopold 16 P Jedert 17 T Gregor 18 S Odon 19 Č Elizabeta 20 P Feliks ● 21 S Dar. D. M.	13 N Lucija ☽ 14 P Dušan 15 T Kristina 16 S Evzebij 17 Č Lazar 18 P Gracijan 19 S Urban
19 N Vincencij 20 P Elija 21 T Danijel 22 S Mar. Mag. 23 Č Apolinarij 24 P Kristina 25 S Jakob	23 N Filip 24 P Jernej ● 25 T Ludovik 26 S Ceferin 27 Č Antuza 28 P Avguštin 29 S Janez obg.	20 N Evstahij 21 P Matej 22 T Tomaž ● 23 S Tekla 24 Č M. reš. uj. 25 P Kleofa 26 S Vigilij	18 N Luka 19 P Peter Al. 20 T Janez 21 S Uršula 22 Č Kordula ● 23 P Severin 24 S Rafael	22 N Cecilija 23 P Klemen 24 T Janez 25 S Katarina 26 Č Konrad 27 P Virgilij € 28 S Gregorij	20 N Evgenij ● 21 P Tomaž 22 T Demetrij 23 S Vikt. 24 Č Adam, Eva 25 P Božič 26 S Štefan
26 N Ana ● 27 P Rudolf 28 T Viktor 29 S Marta 30 Č Julita 31 P Ignacij	26 S Ceferin 27 Č Antuza 28 P Avguštin 29 S Janez obg. 30 N Feliks 31 P Rajko €	27 N Kozma 28 P Venčeslav 29 T Mihael € 30 S Hieronim	25 N Kristus K. 26 P Evarist 27 T Frumencij 28 S Simon 29 Č Narcis € 30 P Alfonz 31 S Volbenk	22 N Cecilija 23 P Klemen 24 T Janez 25 S Katarina 26 Č Konrad 27 P Virgilij € 28 S Gregorij	27 N Janez E. € 28 P N. otroci 29 T Tomaž 30 S David 31 Č Silvester

Kärntnerische Landes-Brandschaden-Versicherungs-Anstalt
Koroška deželna zavarovalnica
proti požarni škodi
CELOVEC-KLAGENFURT, Alter Platz 30
Telefon 18-46 in 18-47
Poslovalnica v vseh občinah

ELEKTRO, kolesa, stroje, motorje, železnino, sodje, barve, šipe in tehnične potrebščine
V TRGOVINI
FRANCE RUTAR
DOBRLA VAS - Eberndorf, tel. 20
Sportne predmete, igrače, časopise, papir in pisarske potrebščine, fotoaparate, filme

Gottfried Anrather
CELOVEC - KLAGENFURT
Paulitschgasse 9
v bližini Prechtl-kina
Zlati in srebrni nakit, prstani, uhani
Velika zaloga vseh vrst in kvalitete
SOLIDNA POSTREŽBA ZMERNE CENE
Sprejema tudi popravila

ELEKTRO-PODJETJE
Michael Hollauf
se priporoča kmetom za ureditve krajevnih omrežij, instalacij, navitja motorjev in vseh drugih, v stroko spadajočih del.
Bogata zaloga motorjev in elektrotehničnih potrebščin.
PLIBERK - BLEIBURG
Glavni trg 10, telefon 280

Schleppe pivovarna
ustanovljena 1607
Pivovarne v Celovcu in Podgori

Za našo mladino

SVETI MIKLAVŽ

Z decembrom stopamo v adventni čas, ki nas pripravlja na Kristusov prihod. To je čas hrepenenja, čas neskaljene mladostne sreče in čas čudovite poezije. Še celo v tujni sanjajo nekateri o prijetnih decembrskih večerih, ko so sedeli doma za mizo in ob leščerbi izrezovali jaslice ali pa se pri topli peči stiskali okrog babice, ki jim je pripovedovala ganljive zgodbe o božični noči, o Jezuščku, o angelčkih in pastircih.

Pa še nečesa smo se vedno veselili v decembru. Česa? Sv. Miklavža. Tedne in tedne prej smo že začeli šteti dneve, kolikokrat bomo šli še spat, da bo prišel sv. Miklavž. In potem ugibanje: kaj nam bo prinesel? Ali bo tudi letos tako radodaren kot lani?

Sedaj pa vprašanje: „Ali vemo, kdo je bil sv. Miklavž in zakaj nosi pridnim otrokom darove?”

Sv. Miklavž je bil škof v Miri v Mali Aziji. Bil je velik prijatelj otrok in revežev. Kot škof se je zelo prizadeval za zgodnji krst otrok in za njih krščansko vzgojo. Zato ga tudi slikajo, kako kršči otroke ali pa jim deli kruh. Pa tudi s sidrom in ladjo ga upodabljajo, ker je nekoč s svojo molitvijo rešil potapljačico se ladjo; zato je tudi zaščitnik po morju potujočih.

In kakor je bil v življenju velik prijatelj otrok in revežev, tako je ostal tudi po smrti. Vsako leto hodi na Miklavžev večer v spremstvu angelov in parkljev od hiše do

hiše in sprašuje otroke, kako znajo moliti. Pridne nagradi, lene pa izroča parkljom.

V mnogih krajih pa so ta Miklavžev prihod spremenili v prosvetne prireditve in ta družinski praznik obhajajo v dvorani.

Abraham a Santa Clara opisuje, kakšna vprašanja je dajal sv. Miklavž otrokom v njegovi vasi. Izpraševal jih je, kako so preživeli preteklo leto, če radi molijo, če ubogajo starše in učitelje; če sta Janezek in Franček kaj pridna; če Pepca in Tončka pomagata mami; če Marica skrbno pazi na „malega”; če Nežika in Francka pridno predeta itd.

Kako bi pa vi, otroci, odgovarjali na taka in podobna vprašanja? Ali bi lahko brez bojzani stali pred sv. škofom?

Tudi nas bo letos obiskal ta dobri svetnik. Zastavil nam bo razna vprašanja in mi bomo korajžno odgovarjali.

Petelin

Naš petelin je zares prebrisan, kadar poje, vselej zameži; nič ne služi listič mu popisan, zna na pamet, not mu treba ni.

Prav oblastno hodi po dvorišču in ponosno dviga svoj greben; neumorno brska na gnojišču, vsak črvček mu je dober plen.

Če pa najde glisto ali žabo, ves začuden kliče in kriči: „Na pomoč, kaj niste več za rabo, ni junak, kdor polža se boji!”

Glas mu je ogaben in oduren, kadar bliža tuji se kokot; ob spopadu pa je silno uren in po zmagi sfrfota na plot.

Petelinu je ošabnež sličen, v njem kraljuje petelinov duh; da mu le nasprotnik je uničen — slast, ki rad uživa jo napuh.

Kaj ga briga, če zasluži grajo, in če ga obsoja pol sveta — zmagovito plane na ograjo, kikiriki! vsem se krohota.

Limbarski

OPOZORILO

Opozorjamo vse bralce „Našega tednika” na glasilo katoliške dijaške družine na Tanzenbergu. „Kres” je naslov tega glasila, o katerem smo pisali že v 47. številki „Našega tednika”. List urejuje uredniški odbor. Za vsebino odgovarja Janko Zerzer. List je jako dobro urejen in prinaša zanimive član-

Štedilniki za gospodinjstva in gostinske obrate na obroke. — Posebni božični popusti pri nakupu strojev za pranje

trgovina s stroji **HANS WERNIG**

Celovec-Klagenfurt, Paulschgasse 13

Vsak četrtek prodajna stojnica na Benediktinskem trgu

ke iz dijaškega življenja. Zato ga priporočamo vsem, zlasti pa naši slovenski mladini in tudi dijaki sami bi se veselili, če bi list zavzel širši krog.

V letošnjem šolskem letu bo izšlo še pet števk. List stane celoletno 15 šilingov. Pisma in naročila je poslati, in sicer še do 7. decembra 1952, na naslov: Janko Zerzer, Tanzenberg, Post Maria-Saal.

ZA NAŠE OTROKE:

Miklavžev večer

Zadnje dni so postali otroci zelo nemirni. Tiščijo glave skup, govorijo mnogo, pišejo železna pisma in nekako bojzljivo pričakujejo večer 5. decembra.

Na ta večer prideta sv. Miklavž in njegov peklenški spremljevalec, črni parkelj. Ko je bil sveti Miklavž še škof na tem svetu, je posebno ljubil otroke. Zato jih še sedaj enkrat na leto obišče.

Že dolgo, preden stoji v hiši, čutijo otroci, da mora v vsakem hipu vstopiti, kajti rožljanje verig in tuljenje parkljev se čuje že od daleč.

Komaj stoji sv. Miklavž v sobi, že začnejo otroci moliti, da pokažejo, kaj znajo. Včasih zapojejo Miklavžu celo kakšno božično pesem.

Sv. Miklavž je jako lep. Ima dolgo belo brado in izpod škofove kape gledajo prijazne oči. Nosil je zlatom okrašen plašč, v roki pa drži škofovo palico.

Pridne otroke Miklavž bogato obdara. Da jim hruške, jabolka, lešnike, orehe, včasih prinese celo čevlje, hlače, srajce in predpasnike ter druge reči.

Hudobneži pa so pomilovanja vredni. Ti so sv. Miklavža zelo užalili in zato veli: „Parkelj, pridi!” — In že stoji konjenogec v sobi. Ima črno kosmatijo in na glavi dva kriva rogova, iz ust pa mu visi dolg rdeč

košu. Vse prošnje in solze nič ne pomagajo — parkelj ga z veseljem vleče s seboj.

Le, če otrok obljubi, da bo postal priden, se ga Miklavž usmili in parkelj ga mora na mestu spustiti...

Ljubi otroci, koliko vas je, ki se bojite čudnega rogača? R. Vouk

PROSVETNI GLASNIK

Lepa knjiga

Pravijo, da danes med ljudmi ni več pravega prijateljstva. Ne znamo si več medsebojno zaupati, vse preveč smo zaverovani vase in svoj svet. Kdo še čuti potrebo, da bi se ljubeče vživel v prijateljeve skrbi in jih nosil z njim? Tudi za žalost ali veselje drugih smo postali nekam topi in neobčutljivi. Glede prijateljstva so nas že prekosili stari Rimljani. Njihov pesnik Cicerone je posvetil celo knjigo samo prijateljstvu in v njej razpredel misli, ki bi nas kristjane morale osupniti po svoji lepoti.

Naše otopelosti je krivo naše tako prazno notranje življenje. Naša izobrazba je zgolj razumska in zato površna. Pomanjkljiva pa je naša srčna omika. Oči gledajo in ne vidijo lepote. Ušesa poslušajo, pa ne čujejo harmonije. Jezik vprašuje, a mu ni za resnico. Roke tipajo, a ne otipajo skladnosti. Noge nas vodijo, a le v raztresenosti in zunanosti.

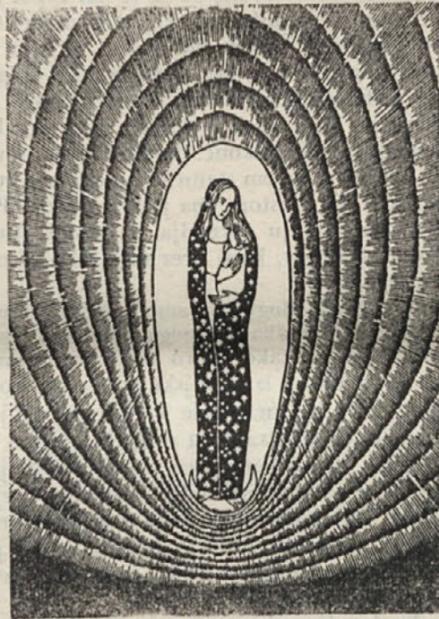
Zato dandanes tudi za lepo knjigo ni ne smisla ne časa. Miru ob njej ne prenesemo, vsaka malenkost nas le prehitro raztrese. Tudi časa ni niti bore pol urice dnevno, da bi zaposlili svoje notranje čute in bi v nas pustili rasti prelepi svet duha in srca.

Časopis, ki nam v bežni obliki podaja najnovejše in najnujnejše, prelistamo in preletimo z očmi. Mesečnik nas morda še zanima v svoji povesti ali svojih slikah. Lepa knjiga pa je sirota. Biti mora „interesantna”, ne predolga in kar najpreprosteje pisana, da jo sploh vzamemo v roke. Če bi morali kdaj povedati resnično število knjig, katere smo res prebrali, bi se morda ustrašili sami.

Komur je res na tem, da srčno ne ohromi in duševno ne otopi, se bo torej resno potrudil in predramil iz nevarnega spanja. Vsaj eno lepo knjigo k praznikom! Izbirati ne bo težka, Mohorjeve, župnijska, društvena ali družinska knjižnica, morda kratek obisk pri sosedu ali znancu in knjigo imamo v rokah. Vzemimo jo v roke kot svojega prijatelja in dala nam bo več, kot si mislimo. V dobri knjigi bomo spet našli sebe, svoj lepši „jaz”. Čutili bomo, da smo notranje obogatili in svet okoli nas bo lepši, boljši in mikavnejši. Morda se nam nato pojavi že otopela lakota za tečnim kruhom izgledovanih src. In samo korak je od prijateljice knjige do prijatelja — človeka. Ob takem prijateljstvu bo življenje spet bogato in vedro.

VABILO

Gojenke kmetijsko-gospodinjke šole pri šolskih sestrah v št. Rupertu pri Velikovicu bomo priredile dne 8. decembra 1952, na praznik Brezmadežne, ob 2. uri popoldne v telovadnici „Narodne šole”

Marijansko AKADEMIJO

Sporod akademije:

1. Pozdrav Brezmadežni
2. Pod Marijinim varstvom
3. Angel Gospodov
4. Govor
5. Naša prošnja k Pomočnici kristjanov
6. Prisega: Za Kristusa z Marijo
7. Žena s srcem (Igra v 6. slikah)

V temo današnjih dni, ko se nam zdi, da plamen nevere objema ves svet, nam sije močna luč prekipevajočega zgleda vseščednosti — Marija. Posebno prava krščanska ljubezen manjka današnjemu mrzlemu svetu, Žena s srcem pa je sama ljubezen.

Pridite vsi, ki ste dobre volje, da ob njenem močnem zgledu skupno prenovimo svoja mlačna srca, da bodo zagorela v novi, neomajni ljubezni do Boga in bližnjih.

Torej prav vse, od blizu in daleč, še prav posebno pa vse nekdanje gojenke prisrčno vabimo!

Gojenke

Vabila na Miklavževe prireditve

Šmarjeta v Rožu

V nedeljo, dne 7. decembra, ob pol treh popoldne priredijo gojenke kuharskega tečaja v Šmarjeti v Rožu Miklavžev večer. Prireditve bo v farnem domu.

Vsi, od blizu in daleč, prisrčno vabljeni. Isti dan ob osmih zjutraj je tudi razstava kuharskih izdelkov.

Globasnica

Farna mladina v Globasnici vabi na miklavževanje, ki bo v nedeljo, dne 7. decembra, ob pol 3. uri za otroke in ob 7. uri zvečer za odrasle pri Š o š t a r j u.

Na sporedu je opereta „Miklavž prihaja”, nato pa bo obdarovanje. Darila se sprejemajo pred predstavo pri Šoštarju.

Škocjan

V Škocjan pride Miklavž z angelci in parkelji v nedeljo, dne 7. decembra, ob 3. uri popoldan za otroke, ob pol 8. uri zvečer za odrasle. Darove in šibe oddaste lahko v župnišču, da bo vse po zaslugah Miklavž razdelil. Vsi iskreno vabljeni!

Šteben v Podjuni

Slov. prosvetno društvo „Edinost” v Štebenu v Podjuni vabi vse od blizu in daleč na miklavževanje, ki bo na praznik Brezmadežne spočetja D. M., dne 8. decembra, ob pol 3. uri za otroke do 16. leta in ob 7. uri zvečer za odrasle pri Š o g l n u.

Na sporedu je opereta „Miklavž prihaja”, nato bo razdelitev daril. Darila se sprejemajo v nedeljo in v ponedeljek pred pred-

stavo pri Šoglju. Vsi, ki te operete še niste videli, ne zamudite te ugodne prilike. Prijavite se in rajanje angelčkov in parkljev.

Št. Jakob v Rožu

Sv. Miklavž prihaja tudi v št. Jakob in hoče obdarovati otroke v petek ob treh popoldne, odrasle pa v nedeljo ob 7. zvečer.

Vsi ste povabljeni k miklavževanju. Videl boste igrico: „Parkljev koš”, petje in rajanje angelčkov in parkljev in predvse — dobrega Miklavža. Za vse ima pripravljena darila ali — palico, za odrasle še smeheljni.

Št. Lipš

V nedeljo, dne 7. decembra, ob 2. uri popoldne ponovi farna mladina v št. Lipš pri Škorjancu tridejansko opereto „Miklavž prihaja”.

Starši naj prinesejo darila za otroke župnišče.

Iskreno vabljeni!

SEZNAM IGER

(nadaljevanje)

Naša kri, igrokaz v 4. dejanjih (F. S. Finžgar).

Veriga, ljudska zgodba v 3 dejanjih (F. Finžgar).

Kralj Lear, žaloigra v 5 dejanjih (Shakespeare, poslovenil A. Funtek).

Beneški trgovec, igrokaz v 5 dejanjih (Shakespeare, poslov. Oton Župančič).

Poboljšana trmoglavka, satira.

Dvorec na deželi, farsa v enem dejanju (Se nadaljuje)

Zvišanje pridelkov - znižanje stroškov

NASIM GOSPODINJAM:

Vzgoja sramežljivosti

Sramežljivost je naravno varstvo otroške nedolžnosti. Dolžnost matere je, da jo zbu-di in goji. Tega ne doseže s poučevanjem, temteč le na tak način, da zdaj pa zdaj opo-zori otroka na kako nedostojnost, ali da ga kratko in živo posvari. Vcepiti je v otroku že v prvi mladosti stud nad nedostojnimi besedami in dejanji. Vnanja dostojnost je za čisto mišljenje neobhodno potrebna. Zato naj mati že zgodaj vadi otroka, da sramežljivo opravlja svoje potrebe; vcepi naj mu s svojim ravnanjem pri kopanju, umivanju in oblačenju sra-mežljivost in spoštovanje do lastnega telesa. Seveda se je pri tem izogibati vsakega pre-tiravanja, ki na otroka slabo vpliva.

Mnogo težav povzročata materam pravilen odgovor na vprašanje, ki ga otroci pogosto stavijo: odkod so otroci? Če zavrneš otroka s praznim govoricenjem in če otrok celo opazi, da si zmedena, bo izpraševal o tem druge. Nevarnost je, da prejme na svoje vprašanje neprimerno pojasnitev. Zato je sveta dolžnost matere, da si pridobi tudi v tem oziru otrokovo zaupanje. Že takoj pr-ve besede, ki jih sliši otrok o telesnem raz-merju otrok do staršev, morajo biti govori-jene z vso previdnostjo in velikim spošto-vanjem. Če otroku v preprostih besedah po-jasniš materinstvo - in v otroški dobi je pojasnjevati edino to - bo smatral to za navadno dejstvo, ki ne vzbuja nadalje nje-gove radovednosti. Majhnemu otroku lah-ko rečeš: otroci so od ljubelega Boga. On po-deli vsakemu življenje, tudi ti si otrok bož-ji. On te je ustvaril in te je podaril očetu in materi.

Odraslega otroka pa z ozirom na njegov razvoj, kakor tudi z ozirom na razmere, v katerih živi, v preprostih besedah previdno pouči. Mati, ki opazuje otroka, bo morda nekega dne opazila, da se ta v notranjosti peča s slutnjo o začetku življenja. Tudi če te sam ne izprašuje, je sedaj čas, da govoriš o tem; otroka pa, ki mu je to vprašanje v notranjosti tuje, ne opozarjaj nanje! Bodi v tem oziru zelo pazljiva in ne vdajaj se zmotam! Bistroumen otrok, ki ne živi po-polnoma ločen od družine, te bo bržkone vprašal.

Ko pride otrok v tista leta, v katerih se mu je že razum dobro razvil in se mu zač-ne vzbujati počutnost, navadno od 12 do 14 leta, mu moreš postati angel varuh, ako ga previdno in modro poučiš. Ker to ni lahka stvar, se moraš dobro pripraviti za-njo. V molitvi si izprosi pomoči od zgoraj; če si boječa, se pri posvetju s svojim duš-nim vodnikom ali s kako skušeno, modro in pobožno materjo. Vsako besedo, ki jo boš izgovorila, dobro premisli. Z obraza in iz slovesnega glasu naj ti otrok bere, da mu govoriš o zelo resnobnih rečeh.

Morda tako-le: Bog nas je vse ustvaril, ljubi otrok! Toda samo prva dva človeka sta dobila kar od Boga telo in dušo, vsi dru-gi imajo starše. Po starših da Bog otrokom telo in življenje. V tvojih žilah se pretaka očetova in moja kri. Dokler si bil ti še tako majhen in slaboten, da bi sam ne mogel živeti, sem te jaz nosila pod svojim srcem in že takrat molila zate. Velike bolečine sem trpela, ko si prišel na svet. Dobri Bog te je dal očetu in meni, zato te ljubim iz srca, drago dete!

Poudarjaj zlasti iskreno razmerje med materjo in otrokom; s tem navrneš otrokov čut na pravo pot. To je važno za nadaljnje poučevanje v zrelejši dobi. Dobro vzgojen otrok ne vprašuje več, če mu poveš, da se bo o tem učil pozneje, ko bo dovolj razu-men. Glavna reč je, da si pri tej priliki pri-dobiš zaupanje otroka in da se odslej s ta-kimi vprašanji obrača vedno le do tebe. To je važna naloga vzgoje in skrbna mati je ne prezre. Poklic matere zahteva, da otroka v spolnih zadevah primerno pouči. Ljubezen, ki jo goji do njega, bolečine, ki jih je pre-trpela zanj, podeli pojasnilo vrednost, ki je zlasti pri prvem pouku o teh rečeh nena-domestna.

ploto. Ni treba, da bi bili kurniki ravno preveč topli, saj v suhem zraku tudi ob hu-dem mrazu ne zmrzujejo. Le stene morajo biti tako napravljene, da v kurniku ni pre-piha. Zato morajo biti stene dvojne, naj-boljše lesene. Pogoj pa je, da imajo kokoši v kurniku možnost gibanja. Zato računamo na vsako kokoš po en kvadratni meter pro-stora. Ker preprih kokošim in nesnosti ko-koši pozimi zelo škoduje, preglejmo pozi-mi večkrat kurnik, če ni v njem prepriha in vsak preprih takoj preprečimo.

v Ameriki. Obe tovarni pa sta povečali za-radi velikega povpraševanja proizvodnjo in sta izdelali po 350 traktorjev na dan.

Pri vsem tem je bila temeljna misel, ki jo je povedal Ferguson sam v Ameriki leta 1943 na mednarodnem kongresu za zagoto-vitev prehrane in ta zamisel je: **Podvojitev pridelkov in znižanje cen kmetijskim pri-delkom.** Tega pa naj ne bi s pomočjo stro-jev dosegla samo ena dežela, ampak kmetij-stvo vsega sveta. Ker so stroški za nakup kmetijskih pridelkov pri večini prebival-stva na vsem svetu najpotrebnejši in glavni del izdatkov, saj predstavljajo izdatke za ži-vila, je treba te izdatke znižati. Kljub temu znižanju cen pa naj bi kmet zaslužil več kakor doslej. To je mogoče doseči samo z znatno zvišano proizvodnjo vseh kmetijskih pridelkov pri isto-časnem znižanju stroškov. Vsaka kmetijska zemlja, pa tudi naša koroška zemlja, more pri pravilnem obdelovanju dajati še mnogo večje pridelke. Tega pa ne bomo dosegli nikdar, dok-ler ne bomo opustili zastarelih načinov ročnega in živalskega dela.

Da so kmetovalci po vsem sve-tu to že v precejšnji meri uvide-li, pove število Ferguson-trak-torjev, ki so prišli iz novih to-varn v Angliji in v Ameriki. V letih od 1947 pa do konca leta 1951 (za letos še ni podatkov) je znašalo to število približno en-četr milijona to je 250.000 trak-torjev. Samo v letu 1951 je bilo to število 74.937.

Seveda niso ostale te tovarne samo pri izdelovanju traktorjev, izdelovale so tudi vse priklopne stroje, predvsem Ferguson-plu-ge. Te priklopne stroje so izde-lovale tovarne v Angliji in Ame-riki pa tudi sorodne tovarne strojev v Franciji, Indiji, Južni Afriki, Španiji in na Švedskem.

Po izkušnjah v praktičnem kmetovanju v Ameriki so doka-zali zelo nazorno, da traktor ni samo stroj velikih kmetij, ampak v veliki meri tudi stroj ma-lih in srednjih kmetij. Teh mo-goče še v večji meri, ker je ravo-no pri teh kmetijah sorazmer-na površina, ki je potrebna za prehrano delovne živine, zelo velika. Ta površina ostane nato

prihranjena za povečanje proizvodnje pri-delkov za trg in za domače potrebe. Ako pa je manj delovne živine pri hiši, je po-trebno tudi manj ljudi za delo, oziroma je mogoče zvišati število krav, prašičev in ko-koši. To vse pa znatno zvišuje dohodke, kar

veča kupno moč, zvišuje torej tudi potroš-njo obrtnih in industrijskih izdelkov, s tem pa poživlja celotno gospodarsko življenje.

Seveda pa s tem še ni rečeno, da bi si mor-al vsak kmet že tudi sam kupiti Ferguson-traktor. Vsak tega ne zmore, ker je cena še vedno previsoka, četudi se v resnici cena strojem ni dvigala tako, kakor so se dvigale cene različnemu industrijskemu blagu. Vse premalo je pri nas še strojnih zadrug, ki naj bi jih upravljali - po pravih demokra-tičnih načelih seveda - kmetje sami. Sko-raj je greh, da zadruga po naših vaseh že vsa povojna leta počivajo, medtem ko bi morala imeti vsaka zadruga svoj strojni oddelek. Tja pa spada predvsem tudi trak-tor.

Ferguson-traktor pri delu na pobočju

Da se ob koncu še enkrat povrtno k na-šemu traktorju. Z njim je mogoče opraviti najboljše vsa kmetijska dela, ki jih je do-slej opravljal konj ali vol. Priklopni stroji osipajo dve ali tudi tri vrste hkrati, ti stroji sejejo, rahljajo zemljo globoko do 23 cm, okopavajo in uničujejo plevel pri krompir-ju, pesi, koruzi itd.; traktor je pogonski motor za krožne žage pri napravi drv, trak-tor prevaža vsakovrstni material, les, kame-nje, zemljo, žito, mleko in druge pridelke, živila itd.

FERGUSON-TRAKTORJI
priklopni stroji in nadomestni deli
Edini zastopnik za Spod. Koroško

KURT MARKTL & CO.
kmetijski stroji in nadomestni deli

CELOVEC-KLAGENFURT, St. Peter, končna
postaja obusa Völkermarkter Strasse Nr. 117

Končno naj še omenimo, da je - kakor je razvidno tudi iz današnjega zadevnega oglasa - edini zastopnik za Ferguson-trak-torje, orodje, vse priklopne stroje in nado-mestne dele Kurt Marktl & Co., v Celovcu, St. Peter, Völkermarkter Strasse 117 (kon-ča postaja obusa).

KOKOŠI POZIMI

Kokošjereja se danes pri sedanjih cenah za jajca prav gotovo izplača. Seveda to sa-mo reja kokoši in v takem številu, kakor jih navadna kmetija more prehraniti z razni-mi odpadki in z domačo krmo in dokler ni treba krme kupovati.

Za donosnost kokošjereje je velikega po-mena, da kokoši pozimi ne krmimo brez haska, da nam morejo torej kokoši tudi po-zimi nesti jajca, ko so ta najdražja in jih je najlažje prodati.

Da pa bodo kokoši tudi pozimi nesle, jih je treba predvsem pravilno krmiti in je tre-ba z njimi pravilno ravnati. Krmljenje ko-koši je pozimi mnogo večjega pomena ka-kor pa v nezimskem času, ko si morejo ko-koši velik del krme same dobiti. Krmljenje pozimi mora biti redno in zadostno. Pri-poročljivo je, da krmo pozimi pomešamo z mlačno vodo in napravimo nato mehko krmo, ki pa ne sme biti preveč vlažna in kašasta, ampak suha, grudasta. Ne smemo torej primestati preveč vode. Zadnje krmo damo pozimi kokošim vsaj eno uro pred nočjo, da morejo kokoši krmo še prebaviti in ne gredo s polnimi gošami spat.

Krma naj bo zadostna, ne sme pa tudi ne ostajati. Tudi nima prav nobenega smisla, da imamo preveliko število kokoši v kur-niku, katerihpa ne moremo pravilno in zadostno krmiti. Take kokoši so vedno lač-ne in seveda ne moremo od njih zahtevati, da nam bodo še nesle, ko komaj še za živ-ljenje dobijo potrebne hrane. Zato še sedaj

enkrat pred nastopom hude zime preglej-mo vse kokoši. Izločimo vse one, ki so že prestare in zato seveda tudi več ne nesejo. Bila bi to potrata, ako bi redili preko zime starejše kakor dvoletne kokoši. Vse živali, ki le malo izgledajo bolne in vse one, ki že na zunaj kažejo, da niso dobre jajčarice, brez usmiljenja zakoljimo.

Samo v primernih kurnikih bodo tudi ostale kokoši zdrave. V tem kurniku osta-nejo pozimi včasih živali ponoči in podne-vi. Kadar je namreč slabo, prevlažno, vi-harno vreme, kadar je preveč mrzlo, kadar je preveč snega, kokoši ne izpustimo iz kur-nika. Ker pa se morajo živali vsak dan gi-bati, mora biti kurnik tako urejen, da je to gibanje možno. Tudi najenostavnejši kurnik mora biti zato zadosti svetel, zra-čen, snažen in suh. Zato naj ima velika okna, da prihaja zadosti svetlobe v kurnik. Dobro je, ako pride v kurnik tudi sonce, ako pa to ni mogoče, vsaj svetlobe ne sme manjkati.

Kurnik mora biti suh. Škodljiva so ce-mentna tla v kurniku, taka tla so smrt za kokoši. Pri zelo velikem mrazu dajmo več stelje v kurnik. Zato pa mora biti kurnik dobro prezračen, v kurniku ne sme biti za-dohel in izrabljen zrak.

Najslabše je poskrbljeno za kokoši tam, kjer morajo te živeti v kravjem ali svinj-skem hlevu. Tam je navadno pozimi zrak zelo vlažen, s tem postane vlažno tudi perje pri kokoših in to jim odvzema telesno to-

Ferguson-traktor pri nalaganju gnoja

misarja za kmetijstvo in prehrano na Ir-akem. Njegova naloga je bila doseči na Ir-akem čim večjo proizvodnjo kmetijskih pri-delkov, ki jih zaradi takratne nemške blo-kade ni bilo mogoče uvažati preko morja. Pri tem je Ferguson uvidel, da so dosedanji načini pridelovanja največja ovira za po-večanje in pocenitev kmetijskih pridelkov. Saj že 1 konj sam potrebuje za svojo pre-hrano povprečno 2 ha kmetijske površine. Zato je poizkušal skonstruirati stroj, kate-rega bi mogel upravljati en sam delavec. Ta naj bi s tem strojem zemljo boljše ob-delal (gnojenje, oranje, brananje, okopa-vanje, žetev, mlatev itd.).

Po končani prvi svetovni vojni je Fergu-son z izpopolnjevanjem svojih strojev na-daljeval. Njegov stroj naj bi ne bil prete-žek in naj bi omogočal vozaču, da upravlja svojega sedeža z vsemi priklopnimi stroji. To se mu je posrečilo po skoraj brezkončno velikem številu poizkusov šele leta 1935.

To leto pomeni pravo revolucijo v kme-tijstvu. Saj je novi Ferguson-traktor omo-gočal lahko upravljanje s traktorjem in s priklopnimi stroji. Te je s svojega sedeža mogel vozač traktorja dvigati in po potrebi pustiti bolj globoko v zemljo. Avtomatična priprava pa varuje traktor sam in pa vse priklopne stroje proti prelomu in okvari, zadenejo v nevidno oviro v zemlji. Pri-meren Ferguson-traktorji so bili izdelani v Northamptonu na Angleškem. Leta 1938 je sklenil Ferguson pogodbo s Henry-jem For-sonom, ki je nato začel z izdelovanjem Fer-guson-traktorjev v svoji tovarni v Detroit-u v Zdrženih državah. V prihodnjih petih letih je izdelala ta tovarna že 100.000 Fer-guson-traktorjev, v nadaljnjih petih letih pa 200.000.

Leta 1945 je sklenil Ferguson novo po-godbo s tovarno Standard Motor Co. pri Coventry-ju na Angleškem. Temu podjetju je pozneje pridružila še nova tovarna v Detroit-u pri izdelavi priklopnih strojev v Detroit-u

Kotiček kranjskega Janeza

Tisti kup pisarniškega papirja in poleg naslov „Našega tednika“ na Ferdovi mizi pomeni, da se bo fant lepega dne pripravil k pisanju. Kranjskemu Janezu bi jih rad nekaj prav gorkih povedal, ker je nje- ga tako grdo „namalal v cajtenge“. Ne ve pa prav, kje in kako bi se lotil tega ka- jona, ki si na njegov račun trebuh napol- ni, potem pa v zahvalo blebeta okrog, ka- kor da bi mu človek krivico storil.

Veš kaj, Ferdo, če bi že rad nekaj zapi- sal, pa ne veš kaj, pa povej, kako si me pred leti v taborišču za prvi april potegnul. Lepo verodostojno povej, da se ti ne bo tre- ba zagovarjati in potem še zgodbe poprav- ljati; — to ti svetuje kranjski Janez.

Naj pričnem, kjer sem zadnjič prenehal. Kje sem že končal? Aha — že imam misel v glavi. Gostitelj me je spremil do postaje cestne železnice in me tam iz same prijaz- nosti skoraj porinil v voz. On je bil vesel, ker se me je vendar odkrižal, jaz sem bil pa tudi zadovoljen, ker sem se peljal proti domu.

Voznik je pritisnil z nogo nekega mrče- sa tam spredaj in voz je skočil po železnih kolesnicah. Voz je vozil v kratkih sunkih in jaz sem že mislil, da mi je glava pogle- dala proti predpisom, skozi odprto okno. „Boš moral malo bolje voziti, boy, če ne, ti razbijem z glavo okno. Toliko vem po- stave, da bi ti jaz moral plačati razbito šipo — ti bi pa tudi plačeval mojo glavo, da bi bilo grdo, če bi bila količkaj razbita,“ sem govoril sam sebi in drugim sopotni-

kom, če so me poslušali ali me niso. Takale glava, kakor je moja, ni prazen nič. Skozi njeno ustno odprtino je res že šlo veliko kislega zelja, pa zato še ni s tem rečeno, da je zrastle v zeljniku. Za tole mojo glavo

Praktična božična darila! — Jopice, puloverji, nogavice, trenirke v največji izbiri in poceni v strokovni trgovini

MAX POLLANZ
Celovec-Klagenfurt, Bahnhofstr. 8a

ne „tavšam“ ne s Stalinom in ne s Truma- nom, čeprav imata verjetno oba tudi precej veliki buči.

Na smeh mi je šlo venomer. Parkrat sem že bil na tem, da bi zauckal in bi, če mi ne bi moja pamet priskočila na pomoč z na- svetom, naj tiščim usta skupaj. Kaj sem res hotel drugega kot premagati se. Ni v mestu tako kot tam na koroškem pašniku, kjer si po mili volji z uckanjem lahko daš duška.

Ko sem narahlo, kakor maček, stopal po stopnicah v prvo nadstropje, sem sam pri sebi sklepal, da ne bom kmalu spet zaprav- ljal noči tako po nepotrebnem.

Ura na moji mizici je rinila kazalce že na število 2 po polnoči, ko sem svoje rojst- vo položil k počitku.

Nisem mogel kar precej zaspati, preveč sem bil menda zaužil tam pri Ferdotu ti- stih zdravil s Krasa, iz Maribora in iz Ka- lifornije. Da bi mi vsaj ne škodovala, pa bi še šlo.

No ja — zaspal pa sem le in tako dosegel svoj namen. Niso me pa v spanju poziba- vali angelci — težke sanje so me mučile ne- prenehoma. Po svoji rojstni vasi sem v sa-

njah brodil. Obhodil sem vso Kranjsko, jo mahnil na Koroško, prav na Vetrinjskem polju sem se znašel. Vse kakor pred leti, dež me je pral, sonce me je žgalo, jaz pa sem popenjal jermen pri hlačah, da bi za- glušil lačni želodec. Na svoji culi sem sedel v živinskem vagonu in se peljal v taborišče v Špital ob Dravi. Tam spet glad, glad, glad. Zbogom taborišče, šestnajsta baraka, odhajal sem s trebuhom za kruhom. Pred kmeta sem stopil, ga takorekoč za kruh pro- sil, on me je premeril z očmi in me vpra- šal samo eno: „Si pavarski?“. Si je mislil, za kruh bo že naredil. In sem pričel z de- lom in jelom. Hlebec kruha na mizi — vse moje bogastvo in sreča v tistih dneh. Izza plota so gledali sosedovi fantje tega „Kranj- ca“ in ga ocenjevali. Zbližali smo se, si po- stali domači in prijatelji. Pa še nekaj prav veselih uric smo nato skup doživeli. Prišla je ločitev — Amerika — tri Korošice. Prav vse mi je šlo tisto noč skozi glavo. Ne bom vsega pravil, treba bi bilo napisati knjigo, debelo knjigo. Kako sem tisto noč v An-

gliji povasoval, to bom pa že še povedal, če bom količkaj pri dobri volji in pa, če bo lepo vreme. Kranjski Janez

DARUJTE POSTELJNINO!

Tkanina za plazine, 80 cm	9.80
Tkanina za kapne, 130 cm	18.90
Tkanina za kapne, 180 cm	29.90
Posteljno blago, rožasto	19.60
Ariberška posteljina, 150 cm	26.60
Gradl za modroce, 120 cm	25.60
Krep brisače	8.70
Brisače frotirke	14.10
Molino, 136 cm	13.90
Mrežasta pregrinjala, 150 cm od	13.25
Blago za pregrinjala, pisano, 80 cm	15.10
Blago za pregrinjala, pisano, 120 cm	23.70
Mako-inlet, 80 cm	18.—
Namizni prti in servijete, 7 kosov	77.70
Vzglavna blazina 60/80 cm	70.—
Pernice, 120/180 cm	300.—
Prešite odeje 130/180 cm	160.—
Volnene odeje 140/190 cm	105.—
Modroci 3 delni	365.—

ROSSBACHER

CELOVEC-KLAGENFURT, ALTER PLATZ

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT
Prechtl

Predstave ob 16.00 18.15 in 20.30

Od 5. do 11. XII.: „Der Bettel- student“

Stadtheater

Predstave ob 16. in 18. uri, ob po-

nedeljkih tudi ob 20. uri.

Od 5. do 11. XII.: „Cinderella“

BELJAK VILLACH
Bahnhofslichtspiele

Predstave ob 12., 14., 16., 18.15 in 20.30, ob nedeljah in praznikih tudi ob 10. uri dopoldne.

Od 5. do 8. XII.: „Dr. Fu-Man- Chu“ (I. del)

Od 9. do 11. XII.: „Dr. Fu-Man- Chu“ (II. del)

Ikon-Filmsko gledališče v Pliberku

Od 6. do 7. XII.: „Die Geliebte des Marschalls“ (ni za mladino).

Od 10. — 11. XII.: „Opfer des Herzens“ (ni za mladino).

MALI OGLASI

Kdor išče delavca, kdor išče službo, ako kaj kupuješ, ako prodajaš — k vsemu Ti pripomore Mali oglas v „Našem tedniku“.

Pomagamo Vam pri božičnem nakupu...

Božiček Vas bo pozdravil v največji trgovski hiši na Koroškem

Za gospode:

Srajce flanelaste, pretkane	49.80
Srajce, športne, flanelaste, kariraste Ia	64.—
Srajce, športne, flanelaste z zadrgo	69.—
Hämmerle-srajce, športne iz flanelc, zelo tople	78.—
Santung-srajce, poceni	65.—
Hämmerle-srajce iz popelina, Sanfor, enobarvne	79.50
Hämmerle-srajce iz popelina, Sanfor, črtkaste	99.80
Hämmerle-srajce iz popelina, Rayé za večer	113.40
Kravate 23.—, 15.50, 11.20 8.—,	5.60
Ovratne rute	12.80
Nočne srajce, flanelaste, pretkane	59.—
Pižame	95.—
Pižame iz popelina	143.—
Pižame iz popelina „Hämmerle“	191.—
Sanfor	228.—
Flanelaste pižame, barvaste, pisane	119.—
Flanelaste pižame, pretkane	139.—
Ia flanelasta pižama „Hämmerle“	208.—
Spodnje hlače iz barhenta	35.—
Spodnje hlače iz Linzer-gradla Ia	39.—
Spodnje hlače iz plavega ali rjavega barhenta	44.—
Spodnje hlače, podloženi triko Ia kakovostna znamka, vel. III	44.77
Mako spodnje hlače Ia, kakov. zn. vel. III	41.30
Mako spodnje srajce	39.90
Nogavice, športne iz čistega bombaža	22.30, 15.60, 12.50
Kratke nogavice	11.20, 8.40, 6.50
Rokavice	19.90
Moški dežniki	121.—, 91.—, 75.—
Zložljivi dežniki	199.80, 168.50
Ovratne športne rute	19.—, 15.—, 12.80
Podveznice, naramnice, pasovi, žepni robci	54.—
Blago za obleke, 140 cm šir. od Corde Ia kakovosti, 140 cm šir. od	99.—
Loden, 140 cm širok od	59.—
Blago za plašče, 140 cm šir. od	98.—

Za dame:

Sportni plašči, buckasti vzorček	482.—, 398.—
Plašči, flauš, modeli	698.—, 580.—
Modni diagonalni plašči	880.—
Krzneni plašči, zajček	1280.—
Štajerski kostumi	397.—
Sportni kostumi	560.—, 497.—

Kostumi iz gabardina 777.—

Kamgarn, plavi in modri 630.—

Sportna krila 76.—

Volnena krila, črna in modra 84.—

Karo-krila iz čiste volne 119.—

Gabardin-krila vseh barv 199.—

Večerna krila iz tafta 99.—

Večerna krila do tal 113.40

Plisirana in modna krila v veliki izbiri

Bluze, flanelaste, kariraste 74.—, 58.—

Volnene bluze, zelo tople 126.—

Santung bluze 84.—, 49.—

Bluze iz satina 79.—

Obleke, modre iz volne 156.—, 149.—

Ia obleke oz. barhenta vseh velikosti 99.—

Večerne obleke po modelu, coc- tail in šport po različnih cenah

Volneni puloverji 109.—, 82.40

Volnene jopice 108.—, 98.50

Nočne halje poceni 99.—

Nočne halje iz flanelc, do tal 138.—, 128.—

Nočne halje iz svilenega, podlo- ženega trikoja Ia 208.—

Nočne halje iz svilenega barhenta 210.—

Garniture perila „ripp“, čisti bombaž 18.20, 15.60

Spodnja krila 99.—, 27.—

Nočne srajce s čipkastim robom 55.—

Nočne srajce iz flanelc, barvaste Ia 90.—, 85.—, 59.—

Srajčke 19.80, 6.90

Srajce iz flanelc 14.90

Hlačke „ripp“, čisti bombaž 6.90

Hlačke, tople, bombaž 22.80

Modrčki vseh kakovostnih znamk

Pas za nogavice 12.80

Steznik „Fragama“ 33 cm šir. 26.—

Žepni robci 1.50

Sportne nogavice iz svile 9.50

Ripp nogavice Ia 11.90

K. S. nogavice 14.20, 12.50

K. S. nogavice, „levo pletene“ Ia 17.80

K. S. nogavice, platirane 19.50

Nylon nogavice 28.—

Nylon nogavice s črnim šivom 35.50

Perlon nogavice 29.—

Nogavice, volnene, kariraste, „Selfix“ 57.40

Domači predpasniki z naram- nicami, plavi, črni in pisani 19.80, 13.—

Predpasniki iz klota 25.—, 23.—, 15.60

Rokavice brez prstov 25.—, 19.80, 7.70

Rokavice 28.10, 24.90, 20.30

Usnjene rokavice 108.—, 72.80, 69.—, 65.—

Volnene rute, enobarvne in kariraste 13.50

Modni šali 19.—, 15.—, 12.80

Naglavne rute iz bar- henta 13.50, 10.50

Flanela za perilo 10.80

Barhenti in flanela za obleke 12.90

Barhent za nočne halje 14.90

Flanela za srajce, tkana-13.10, 10.80

Flanela za pižame, barvasta 13.10

Blago za predpasnike 11.90

Zamet za nočne halje, vzorčast 28.—

Blago za obleke, 130 cm šir. 35.—

Blago za plašče, diagonal, 140 šir. 98.—

Blago za obleke, škotski vzorec 17.80

Za otroke:

Flauš-plašči za deklice, veli- kost VI 283.—

Obleke iz barhenta 52.—

Obleke iz čiste volne 99.—

Nagubana krilca vseh velikosti! Smučarski Anoraks 137.80

Smučarske hlače iz lodna, vel. III 60.—

Training obleke Ia podloženi triko 58.50

Training hlače iz Ia podlože- nega trikoja 29.90

Otroške jopice 49.10

Puloverji 45.—, 13.—

Nočne srajčke iz flanelc, vel. IV 44.—

Pižame iz črtkaste flanelc, vel. X 68.—

Pižame iz rožaste flanelc, vel. II 62.—

Hlačke poceni 5.60

Zimske hlačke, zelo tople 11.70

Zimske hlačke, Ia podloženi triko 24.50

Gumijaste hlačke 13.70

Deški športni plašči, vel. VI od Gozdarski plašči iz Ia pletenega lodna, vel. III 132.—

Hubertus plaščki s kapuco, vel. III 199.—

Sportne obleke, buckaste, vel. III 170.—

Štajerske obleke, poceni, vel. VI 230.—

Hlače iz trpežnega cajga, vel. III 45.—

Hlače iz blaga, dolge, črtkaste, vel. III 65.—

Hlače iz športnega blaga, dolge in knicker, vel. III 58.—

Hlače iz žametca, knicker, vel. III 106.—

Smučarske hlače, Ia loden, vel. III 60.—

Sportne srajce iz flanelc, črtkaste in kariraste 27.50

Ia flanelaste srajce, športne, pisano kariraste 32.90

Francoške srajce, enobarvne 26.—

Spodnje hlačke, podloženi triko, dolge 25.40

Mako-spodnje srajčke 14.60

Telovadne hlače 9.90

Ripp-nogavice, vel. II 4.50

Sportne nogavice, vel. IV 9.50

Rokavice brez prstov, gewalkt Šali, pisano karirasti 9.—

Čepice z rožički 12.50

Baretke 24.70

Smučarske čepice, pletene 20.80

Za dom:

Molino, 80 cm šir. 5.50

Molino, 140 cm šir. 13.80

Molino, 148 cm šir. 15.40

Tkanina, debelo tkana, 80 cm šir. 8.80

Posteljna tkanina, 120 cm 17.80

Posteljna tkanina, 130 cm 18.20

Posteljna tkanina, 140 cm 19.60

Rjuhe, 150 cm 24.70, 22.30, 19.60

Blago za kapne, 180 cm 27.80

Blago za kapne, rožast, plav, 135 cm 23.80

Posteljina, tkana, 80 cm 8.90

Posteljina, rožasta, 80 cm 12.40

Posteljina, tkana, 120 cm 15.60

Posteljina, rožasta, 120 cm 17.90

Posteljina, rožasta, 130 cm 19.50

Posteljina, karirasta, Rhom- berg Ia 24.10

Črtkasti damasti, 80 cm širok 14.60

Črtkasti damasti, 120 cm 21.80

Rožasti damasti, 120 cm šir. 29.90

Inlet, 80 cm 15.40

Inlet, barvast, 80 cm 19.90

Gradl za modroce, črtkast 25.70

Gradl za modroce, rožast, 29.90

Blago za pregrinjala, 80 cm 12.60

Blago za pregrinjala, rožasto, 120 cm 19.80

Dekoracijsko blago, rožasto, 130 cm 24.10

Store-blago Marquissette, 150 cm 11.90

Store-mrežasto blago, 150 cm 18.60

Blago za prte, 130 cm 24.50

Blago za prte, rdeče, plavo, 140 cm 21.60

Namizni prti, beli, 130x130 33.—

Namizni prti, barvasti, 140x140 29.—

Prti, rožasti, pravo platno, 140x140 39.—

Namizni prti, čisto platno, ročno tkani, 130x130 39.—

Rjuhe iz flanelc, surove z robom, 140x220 39.—

Flanelaste rjuhe, barvaste, 130x190 42.—

Flanelaste rjuhe, barvaste, 130x220 49.—

Rhomberg flanelaste rjuhe, bar- vaste z robom, 130x220 56.—

Brisače iz čistega bombaža, 58 cm 7.50

Kuhinjske brisače 9.90

Brisače iz damasta 11.80

Brisače za posodo 10.50, 8.80, 4.50

Frotirke, 90x45 cm, čisti bombaž 13.50

Ia frotirke, 100x50 cm 26.—, 21.60, 18.30

Volnene odeje, 140x190 98.—

Volnene odeje Ia 150x190 139.90

Prešite odeje, šlager 98.—

Prešite odeje iz klota 175.—

Prešite odeje iz brokata 265.—

Nylon-blago za prte, 90 cm šir. 14.90

Obloge za tla po različnih cenah.

Modroci, tridelni 468.—, 445.—, 310.—

Naš praznični spored:

- Od 29. 11. do 15. 12. razpis nagrad za otroke v pasaži. Nagrada v vrednosti pre- ko 1000.— šilingov
- 10. decembra 1952 Božiček za potrebne pri „Hofwirtu“
- 17. decembra 1952 tradicionalno obdarovanje v Nikolaissaal
- 18. 12. Warmuthova oddaja ob 19.15 radijska postaja Celovec

Ljudska trgovska hiša DIETMAR WARMUTH & CO. Beljak-Villach, Hauptplatz 22

List izhaja vsak četrtek. — Naroča se pod naslovom „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26. — Naročnina mesečno 3 šil., za inozemstvo 4 dolarje letno. — Lastnik in izdajatelj Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik Albert Sadjak. — Tiska tiskarna Družbe sv. Mohorja, vsi v Celovcu, Viktringer Ring 26. — Tel. štev. uredništva in uprave 43-58. — Poštni čekovni urad štev. 69.795-